І чужому научайтеся,
Й свого не цурайтеся...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 183. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ВЕРЕСНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 30, 1964 No. 183. VOL. LXXI.

ПОЧИНАЄТЬСЯ АКЦІЯ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ РЕКОМЕНДАЦІЙ КОМІСІЇ ВОРРЕНА

Вашингтон. — Найменований президентом Джансоном чотиричленний Комітет для здійснення рекомендацій Комісії Воррена в справі безпеки президента негайно починає діяти, і, можливо, вже 29-го вересня відбуде своє перше засідання. Членами цього Комітету є секретар скарбу Даґлес Діллон, директор Центральної Розвідчої Аґенції Джан МекКон, діючий головний прокуратор Ніколас Каценбах й окремий асистент Президента в справі державної безпеки Мек Джордж Бонді. Покищо не є відомо, чи буде окремий штаб цього Комітету, досі вирішує справу праці його уряд секретаря скарбу. Секретна Служба, яка дбає про безпеку Президента, є частиною секретаріяту скарбу. Комісія Воррена гостро критикує Секретну Службу за те, що вона допустила до вбивства президента Кеннеді в дні 22-го листопада 1963-го року. Комісія Воррена вимагає, щоб було більше працівників в Секретній Службі, та щоб архів її був обслуговуваний не лише людьми, але і електронічним контрольним способом. Найменований Президентом Комітет мав вивчити потреби Секретної Служби. Цей Комітет має вирішити, чого не порушувала Комісія Воррена, чи роля Секретної Служби має залучитися як [illegible] аґенція, чи справу безпеки Президента треба передати якійсь іншій аґенції. Рекомендації Комісії Воррена можуть причинитися до того, що Конґрес приспішить акцію над схваленням законопроєктів, які вже є в Конґресі, і які були внесені туди зараз після вбивства президента Кеннеді. Конґрес зволікав із акцією, бо чекав на висліди праці Комісії Воррена. Тепер члени Конґресу з обидвох партій закликають до швидкої акції, щоб схвалити потрібний закон. Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд заявив 27-го вересня, що Сенат ще на цій сесії старатиметься вирішити цю справу, але 28-го вересня змінив свою думку і обіцяв, що Конґрес зможе діяти в справі цього законопроєкту аж в січні 1965-го року. Сенатська Правнича Комісія збирається на засідання 29-го вересня, і є можливість, що вона зможе ухвалити, щоб вбивство президента ЗДА було уважане за федеральний злочин. Цей проєкт має підтримку Департаментів Справедливости і Скарбу. Ця сама Сенатська Комісія може почати працю над законопроєктом про охорону для кандидатів на президента і віце - президента зараз після того, як вони є найменовані Крайовими Конвенціями обидвох партій. Конґрес прихильно ставиться до рекомендацій Комісії Воррена, і то без різниці партійної приналежности членів Конґресу.

Сенат схвалив проєкт про заступство недужого президента

Вашингтон. — Сенат 28-го вересня прийняв законопроєкт про те, хто мав би заступати недужого президента, і про те, щоб завжди був урядуючий віце - президент після того, як віце - президент стане президентом, як це є тепер після смерти президента Кеннеді. Цей законопроєкт схвалювало дуже мале число присутніх сенаторів, але на це ніхто не звертав уваги, хоч при ухвалюванні законопроєкту, що є додатком до Конституції, мала б бути більшість двох третіх членів Конґресу, а при ратифікації цього закону треба аж трьох четвертих всіх стейтів ЗДА. Але немає надії, щоб Палата могла діяти в цій справі, бо вона ще навіть не переводила переслухань над цим законопроєктом. Члени Конґресу хотіли б вже в суботу 3-го жовтня покинути Вашингтон, щоб могти брати участь у виборчій компанії, але немає виглядів на це, як заявив спікер Палати Репрезентантів Джан МекКормек. — Прийнятий Сенатом законопроєкт має такі головні пункти: 1) Коли президент помре або зрезиґнує, то віце - президент займає його становище згідно з Конституцією. 2) Віце - президент, який став президентом, має право найменувати віце - президента, який обіймає свій уряд аж після затвердження більшістю обидвох Палат. 3) Коли президент на письмі заявить, що не може виконувати своїх обов'язків, то віце - президент перебирає уряд як „діючий президент". В законопроєкті є ще й інші пункти, але їх може змінити Палата, якщо вона зможе ще на цій сесії схвалити цей законопроєкт.

В АМЕРИЦІ

● **Нове опитування** 1,754 щоденників виявляє, що дали відповідь 828 часописів, з яких 250 підтримують сенатора Ґолдвотера, 243 президента Джансона, а 335 не є рішені. Але ті часописи, які є за Джансона, виходять в накладі 12,618,721, а прихильні Ґолдвотерові щоденники продаються денно в 5,268,691 примірник. Ті газети, що не є рішені — мають наклад 12 мільйонів.

● **Адвокат д-ра Сема Шепперда** вніс просьбу до Окружного Суду в Сінсіннеті, Огайо, щоб скасувати протест прокуратора проти звільнення д-ра Шепперда з тюрми. Він відсидів 10-річну кару за вбиття своєї вагітної жінки в 1954-му році, і цього року суд його звільнив від відбування дальшої досмертної кари, бо під час суду мали бути порушені його конституційні права. 8-го жовтня суд розглядатиме цю справу, а Шепперд є на волі за кавцією і одружився з жінкою, яка до нього прибула з Німеччини.

● **Колишній генерал мойор Едвін А. Вокер** заявив, що звіт Комісії Воррена є „вибілюванням свого роду змови". Він приймає до відома твердження Комісії, що Освалд вбив президента Кеннеді, і що 10-го квітня той сам злочинець стріляв до нього, це значить до генерала Вокера. Але ген. Вокер твердить, що між Освальдом і Джеком Рубі „були зв'язки", хоч Комісія їх заперечує. „Освалда вбили, каже Вокер, щоб він не сказав того, що знав".

● **У звіті Комісії Воррена** наводиться віщі слова президента Кеннеді вранці перед виїздом до Тексасу 22 листопада 1963. Він сказав до своєї дружини, що вбити президента ЗДА не є тяжкою справою, бо вистачить бути у високому будинку, щоб вистрелити з рушниці з телескопом на ній, що легко кождий може зробити.

● **Комісія Воррена** повідомила, що повне слідство, яке вона перевела в справі вбивства президента Джана Ф. Кеннеді, обіймає коло 20ох томів, які, згідно з бажанням Білого Дому, будуть видані пізніше разом із всіми фотами, які має Комісія. Покищо опубліковано тільки звіт без прилог. Той віт має 888 сторінок друку.

„ТРИБУНА УНС" — В ЗАВТРІШНЬОМУ ЧИСЛІ „СВОБОДИ"

У сьогоднішньому числі „Свободи" надруковані окремою вкладкою місячні звідомлення організаційно-секретарського та касового департаментів в УНСоюзу. „Трибуна УНСоюзу", яка, звичайно, друкується разом з цими звітами, буде надрукована з технічних причин — такою ж окремою двосторінковою вкладкою в завтрішньому числі „Свободи".

АМЕРИКА ПЕРЕД ВИБОРАМИ

Вибір президента — це найбільша подія в американській системі „уряду народу, через нарід і для народу". В день виборів кожний американський громадянин є справжнім „босом" і тоді він найбільше відчуває, що на ньому „мільйонів стан стоїть", бо від його голосу залежить вибір президента і схвалення його виборчої програми, від яких з черги залежить доля Америки й у великій мірі доля світу. Не диво, що не тільки самі кандидати, але й численні їхні прихильники беруть найактивнішу участь у передвиборчій кампанії, характеристикою якої може послужити ця фотознімка із одної передвиборчої зустрічі в Тексасі.

Стейти Нової Англії ентузіястично вітають президента Джансона

Манчестер, Ню Гемпшир. — 28-го вересня президент Л. Б. Джансон вів виборчу кампанію в стейтах Нової Англії, відвідавши Ровд Айленд, Коннектикат і Ню Гемпшир. В цій твердині республіканізму маси виборців оваційно вітали Президента, який стояв в авті, помахом рук відповідав на гарячі привіти. Під час їзди Президента вулицями долішнього Провіденсу загорілося третє авто, яке їхало за Президентом, що був у першому возі, і за ним їхала пані Джансон, що була в другому. Пасажири третього авта, лікар Президента д-р Джан Борклі і його асистент та два фотографи вспіли вискочити з воза без пошкодження. Президент хотів обернутися взад, стоячи в авті, щоб побачити що сталося, але аґент Секретної Служби положив свою руку на плече Президента, і в одній секунді Президент сидів в авті. Одні свідки кажуть, що аґент поштовхом змусив Президента сісти, а інші твердять, що він зробив це делікатно. Після того інші секретні аґенти своїми тілами прикрили Президента, який хотів зігнутися вперед. Один із аґентів гукнув шоферові: „Швидше їхати!" Шофер натиснув газ і швидко був біля Університету ім. Бравна. Після чотирьох бльоків Президент наказав спинити кавалькаду авт і промовив до маси народу, який стояв на перехресті вулиць та оваційно вітав Президента. Тимчасом пожежники погасили вогонь в авті, який вибух був внаслідок завеликого огріття мотора. Д-р Борклі їхав на триколесовім поліційнім мотоциклі. Друге авто з пані Джансон їхало без перешкоди за першим. Президент Джансон в своїх промовах виступав проти тієї фракції в Республіканській партії, яка тимчасово захопила провід. Президент 13 разів зупинявся під час їзди і промовляв проти сенатора Ґолдвотера, хоч і не згадував його прізвища.

Консерватисти ведуть кампанію за Ґолдвотера за допомогою книжок

Ню Йорк. — Консервативні члени Республіканської партії в стейті Ню Йорк ведуть виборчу кампанію за Ґолдвотера тим способом, що на виборчих зборах і при всяких інших нагодах роздають виборцям книжки про Ґолдвотера. Ці книжки продається по 30 до 50 центів за один примірник, а деколи то й задармо. Існують окремі комітети в містах Сиракюзи, Боффало Трой, Албані і Шенектеді, які займаються добором літератури, що її треба роздавати виборцям. Роздають книжки: „Ніхто не посміє назвати це зрадою" — Джана А. Стормера і „Тексасець оцінює Линдона" — Іветта Гейлі, та „Вибір, а не відгомін" — Филліси Шлефляй, голови Іллинойської Жіночої Республіканської Федерації. Книжки досить розходяться між виборцями, які хочуть мати щось „цікаве" перед виборами.

ҐОЛДВОТЕР НАЙМЕНУВАВ БИ НІКСОНА НА ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ

Вашингтон. — Даючи інтерву групі репортерів у головній квартирі Республіканської партії, сенатор Беррі Ґолдвотер, республіканський кандидат на президента ЗДА, заявив, що він плянує взяти Ричарда М. Ніксона на державного секретаря, коли вийде переможно у виборах. Про це повідомив пресу Пол Ф. Ваґнер, пресовий секретар Ґолдвотера. Таку заяву склав сенатор Ґолдвотер у зв'язку з запитом одного журналіста, чи він уже зробив якісь рішення про склад свого кабінету.

Вісім кардиналів поручали Соборові прийняти прихильну жидам постанову

Рим. — Американські кардинали Ричард Кушінг з Бостону, Альберт Маєр з Шикаґа і Джозеф Ріттер з Сант Луїс, як також кардинали Ахіль Ліснар з Ліль у Франції, Йозеф Фрінґс з Кольонії, Західня Німеччина, Джіокомо Лерцаро з Больонії в Італії, Поль Еміль Лежер з Монтреалу в Канаді, Франц Кеніґ з Відня і кілька інших членів Вселенського Собору виступили в минулий понеділок 28 вересня з палкими промовами в користь прийняття на Соборі постанови, яка виразно стверджувала б, що жиди не винуваті у мученицькій смерті Христа. Найрішучіше промовляв в цій справі кардинал Кушінг, який, між іншим, наврував замалу участь християн в тавруванні переслідувань жидів. Хоч кардинал Кушінг не казав виразно, що закид, який тяжить на жидах від близько двох тисяч років, що вони винуваті в убивстві Христа став причиною антисемітизму, проте недвозначно пов'язував ці дві справи. Проти приймання прихильної жидам постанови на Вселенському Соборі виступив Іґнат Таппуні, патріярх з Антіохії в Сирії, який промовляв в імені патріярхів з Сирії, Єгипту, Ливану і Іраку, звернувши увагу, що така постанова могла б спричинити трудноці католикам в єгипетських країнах та була б інтерпретована, як політичний акт. Однак — за газетними коментарями — прихильники резолюції про звільнення жидів від вини в мученицькій смерті Христа мають рішучу більшість. Тому, мабуть, не виключене, що постанова в цій справі буде вистилізована по більш виразній і ліберальнішій лінії, ані ж пред'явлений Соборові новий текст.

Комуністична влада в Польщі вимагає льояльности від Католицької Церкви

Варшава. — „Трибуна Люду", нав'язуючи до підписаного недавно конкордату між Апостольською Столицею і Мадярщиною, надрукувала велику статтю, в якій вимагає, щоб Католицька Церква в Польщі була льояльною до існуючого там комуністичного режиму. Той пресовий орган комуно-польського уряду подає льояльність збоку католицької єрархії і вірних, як передумову до добрих взаємин між Церквою і державою. Ця заява комуно-польського уряду появилась одночасно з пастирським листом польського епископату, відчитаного в усіх католицьких святинях в Польщі. У тому Пастирському листі поручається переведення безпосередніх розмов між речниками Католицької Церкви в Польщі та державного режиму для мирного вирішення спірних справ. Пастирський лист нарікає, що злобні нижчі урядовці створюють штучно причини конфлікту, шиканують абсольвентів католицьких шкіл та шантажують податками. Головним предметом суперечок між церковною єрархією і комуністичною владою в Польщі є проблема навчання.

У Ню Йорку постала нова антикомуністична організація з представників різних національностей

Ню Йорк. — У кінці серпня тут засновано нову антикомуністичну організацію „Антікомуніст Інтернешенал" чи по-англійському АСІ, яка поставила собі за мету об'єднати й активізувати іміґраційні —етнічні групи для антикомуністичної праці та боротьби з прокомуністичними впливами в ЗДА. АСІ зайняла виразне становище Республіканської партії та підтримує її кандидатів у наступних виборах. 29 серпня Правління АСІ скликало в Ню Йорку перше засідання, з нагоди відкриття „Клюбу Свободи Поневолених Націй", що знаходиться в будинку АСІ: — 108 Вест 45 вулиця. Головою АСІ став д-р В. Глазков, ген. секретарем — видатний республіканський діяч Ґ. Шібер. На першому засіданні від українців виступав голова Українського Республіканського Комітету адвокат М. Пізнак, також репрезентанти білорусів, італійців, козаків та ін.

● **Присвоєний Москвою український учений - атомовознавець акад. Петро Капиця** одержав золоту медалю — найвище відзначення для науковців у Данії, за успіхи в мирному застосуванні атомової енерґії.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Філядельфії приготовляє Ювілейний бенкет і баль

Філядельфія. — З нагоди 70-ої річниці діяльности Українського Народного Союзу, Окружний Комітет Відділів УНС влаштовує у Філядельфії 24 жовтня Ювілейний Бенкет і Баль, що відбудеться в Rifle Club, 8th Street and Tabor Rd, Philadelphia 41, Pa. Ювілейний Бенкет відкриє голова Округи С. Гавриш, промовлятимуть гол. предсідник УНС Иосип Лисогір і гол. секретар д-р Я. Падох. Відбудеться вручення почесних грамот заслуженим союзовим працівникам філядельфійської округи. Виступатиме чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії, під дириґуванням І. Задорожного. Тостмайстром на бенкеті буде д-р Ґалан, аранжери балю — адвокат І. Флис із Ню Йорку та інж. І. Скіра з Філядельфії.

Початок Бенкету — о 6:30, балю — о 9:00 вечора. Вступ на бенкет і баль 5 дол., лише на баль — 2 дол.; до танцю гратиме оркестра П. Малиновського з Честеру.

ЗДА ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПЕЙПІНҐ ПРОТИ Т. ЗВ. „ВИЗВОЛЬНИХ ВОЄН"

Токіо. — Збільшування воєнної допомоги з-зовні південно - в'єтнамським комуністичним партизанам, як узагалі посилене втручання з-зовні у внутрішні справи південно-азійських країн може примусити З'єднані Держави до поширення війни поза межі Південного В'єтнаму — заявив асистент державного секретаря для далеко - східних справ, Вільям Банді на пресовій конференції, яку він перевів у Токіо в минулий понеділок 28 вересня ц. р. Він підкреслив, що ЗДА не мають заміру валити комуністичний режим в Північному В'єтнамі, але вимагають, щоб і Північний В'єтнам залишив у спокої Південний В'єтнам та не намагався накинути йому комуністичний режим, підтримуючи комуністичних партизанів. Вільям Банді потвердив з притиском, що рішення З'єднаних Держав допомагати всім південно - азійським країнам, які хочуть боротися проти комуністичного натиску, є незламне. Він потвердив також давній погляд американських керівних кол, що запанування комуністів у Південному В'єтнамі загрозило б Південні Азії, ба навіть Австралії і Японії. Однак Вільям Банді заперечив, наче б ЗДА плянували перекинути до Південного В'єтнаму свої бойові військові частини. Він гостро таврував тактику комуністів інфільтрування терористами й саботажистами чужі країни та провокування так званих „визвольних воєн", яким вони потім одверто помагають. Признавши факт совєтсько - китайського конфлікту, Вільям Банді ствердив, що ЗДА не сподіваються, щоб СССР захотів приєднатися до зусиль Заходу — завести дійсне замирення в країнах азійського Півдня. Він звернув увагу, що совєтсько - китайський конфлікт йде насправді не за цілі їхньої політики, а за те, до якого ступня доводити насильні методи задля осягнення спільної цілі.

Заява Вільяма Банді, яку західні коментатори пояснюють, як поважну пересторогу на адресу Комуністичного Китаю і Північного В'єтнаму, прийшла майже одночасно з заявою президента Линдона Джансона перед журналістами в Менчестері у стейті Ню Гемпшир в минулий понеділок. Джансон признав, що в Південному В'єтнамі згинули 190 американських військовиків, але це — казав він — менша втрата, ані ж 190.000, які могли б згинути в першому місяці поширеної війни. Тому — заявив Президент — поки рішитися на скидання бомб „скрізь по тій країні" (Північному В'єтнамі і Комуністичному Китаї) треба призадуматися над наслідками заплутання американської армії у війну проти 700 мільйонів китайців. Проте водночас Президент ствердив, що прихильниками поширення війни на Північний В'єтнам є сен. Б. Ґолдвотер, губернатор Рокефеллер, губернатор Скрентон і інші.

Соціял демократи виграли місцеві вибори в Західній Німеччині

Бонн. — В минулу неділю відбулися місцеві вибори — до міських і громадських рад — у двох найбільших провінціях Західньої Німеччини, у Північній Надренії - Вестфалії та в Долішній Саксонії, при чому соціял-демократи виграли, осягнувши — в порівнянні з виборами з 1961 року — звишку до 6%. Зате керівна Християнсько-демократична партія зазнала деякої знижки відданих на неї голосів. Однак поразка цієї керівної урядової партії у тому, що її партнер в урядовій коаліції, Вільно-демократична партія — зазнала поважну прогру. Так само велику поразку зазнала право-консеративна Німецька партія, а майже зникла Партія втікачів, яка в перших післявоєнних роках була поважною політичною силою в Західній Німеччині. На підставі висліду цих недільних виборів німецькі соціялісти дивляться оптимістично на свої шанси в парляментарних виборах в наступному році. Однак лідери Християнсько-демократичної партії, признаючи, що вони понесли поразку минулої неділі, пригадують, що у промисловій — Північній Надренії-Вестфалії соціял-демократи завжди мали поважні впливи.

Еспанія, всупереч політиці ЗДА, збільшує свою торгівлю з Кубою Кастра

Мадрид. — Еспанія збільшила свою торгівлю з Кубою Фіделя Кастра з 8 400 000 дол. в 1962 р. до поверх 30-ох мільйонів в минулому році та 21 мільйона за перших чотири місяці цього року, порівняльно з 4,200.000 дол. за стільки само часу з минулого року. Еспанія постачає Кубі сільсько-господарські машини, електричні прилади, вироби легкого промислу, мануфактуру. Еспанські портові доки будують для Куби 20 вантажних кораблів, з яких два вже відставлено. З Куби Еспанія спроваджує цукор, тютюн і деякі сирівці. Еспанія не дає ніякого послуху американським суґестіям — приєднатися до американської політики торговельного бойкоту та ізоляції Куби. Хоч Еспанія строго антикомуністична, проте у відношенні до Куби вона ставиться з сантиментом: мовляв, годі виголоджувати Кубу внаслідку американської політики. Еспанія не всилі забути Америці її постави в еспансько-американській війні з приводу Куби. Американські чинники не виключають, що деякі західньо-европейські держави свідомо продають Еспанії товари, які шляхом на Еспанію йдуть потім — до Куби. Таким чином ті европейські союзники Америки хочуть оминути докорів з боку ЗДА, що вони не підтримують Америки у відношенні до Куби, та водночас окружною дорогою торгують з Кубою...

Кінофільм „Тіні забутих предків

Київська студія художніх фільмів ім. О. Довженка випустила на екрани художній фільм: „Тіні забутих предків", за одноіменним твором Михайла Коцюбинського. Режисер фільму С.Параджанов, сценарист Іван Чендей. Багато кадрів знято на Гуцульщині. Головна ідея: щира любов Іванка і Марічки перемагає ворожість двох родів, приносить щастя усім. З відгуків преси виходить, що фільм був вартий праці і твору клясика української літератури Михайла Коцюбинського. (За „Радянською Культурою" з 20 вересня).

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

Коли постало Рівне й Рівенщина?

„Сімнадцятого вересня Рівенщина святкує день свого народження: 25 років тому землі Західньої України наві ки возз'єднались з СССР", — читаємо в „Молоді України" з 15-го вересня. Отак, Рівне постало... 25 років тому, а Західня Україна ввійшла навіть не до складу Української ССР, а до СССР, себто треба розуміти — Росії. Це — один із багатьох фактів розперезаности московського шовінізму-централізму в українськомовній совєтській пресі.

Навколо села Городниці над Дністром

„Не зрозуміло, чому в наші дні сюди не їдуть археологи? Не зрозуміло також, чому школа в цій чудовій долині байдуже ставиться до численних історичних знахідок? Куди ж поділись вістря списів, наконечники стріл і бойових булав, про які оповідають у селі? А чому б при школі або при клюбі не створити музей?..." — запитує читач „Молоді України" з 20 вересня, але запитання залишаються без відповіді й пам'ятки історичного минулого гинуть.

Вивчення рака

„Керівник лябораторії імунітету Одеського університету проф. М. Савчук розповів: Уже не один рік працює над проблемою ракових захворювань ця лябораторія... Як правило, ушкоджені раком кролі гинуть через місяць. Коли ж кролів лікувати терапевтичними засобами, що зрівноважують і заспокоюють нервову систему, вони живуть по 3 і по 4 місяці, а деякі видужують. Найкращі наслідки дають комбіновані препарати з кофеїни, валеріяни, ґлюкози та фітонцидів часнику. Останні, як встановлено в лябораторії, є сильним стимулятором захисних функцій організму" („Україна", число 35, серпень).

У СВІТІ

● **Військовики Західньої Німеччини** відзначали 22 вересня ц. р. 25-річчя смерти колишнього головного командانта німецької армії генерала Вернера фон Фрітча, який згинув у першому місяці другої світової війни на протипольському фронті. Є загальне переконання, що генерал Фрітч свідомо і пляново шукав смерти на бойовому фронті, попавши в гострий конфлікт з Гітлером, якому не хотів підпорядкувати армії та якому він заперечував компетенції — накидувати генералам свої стратегічні концепції.

● **У Совєтах**, в Молдавській „республіці", появилася знову антисемітська брошура „Сучасний юдаїзм і сіонізм" якогось Ф. С. Маятаского. Ізраїльська преса гостро таврує цей новий вияв російського антисемітизму, стверджуючи, що перекручені факти чергуються в тій брошурі із простим очорнюванням жидів.

● **Голову святого Андрія**, брата святого Петра, що була однією з найбільших реліквій Католицької Церкви, перевезла спеціяльна делеґація під проводом кардинала Беї до Атен, передаючи її грекам, дармощо греки — православні. Голова святого Андрія була перевезена з Візантії до Риму під час походу турків і здобуття ними Царгороду в половині 15-го сторіччя. Цей жест Апостольської Столиці вважають за новий доказ її бажання осягнути єдність всіх Християнських Церков.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, членські внески 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і mone orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Звіт Комісії Воррена

Покликана президентом Джансоном спеціяльна Комісія під проводом голови Найвищого Суду Воррена для з'ясування всіх деталів, що стосуються вбивства президента Джана Ф. Кеннеді у Далласі 22-го листопада 1963-го року, проголосила своє звідомлення на 888 сторінках з 18 додатками. Окремо заповіджено оприлюднення протоколів переслухання 552-ох свідків, що дасть ще 15 томів. Комісія, розпоряджаючи велетенським матеріялом, — при чому, наприклад, одно тільки Федеральне Бюро Інвестигацій переслало Комісії 2 300 рапортів, списаних на 25 000 сторінок, — підвела підсумки цього всестороннього слідства і на цій підставі прийшла до власних висновків.

У найважливішій і центральній справі — характері вбивства Президента, — Комісія ствердила, що „не існує доказів, начебто Лі Гарвей Освалд або Джек Рубі були частиною будь-якої змови, внутрішньої чи закордонної, супроти президента Кеннеді. ... Комісія не знайшла доказів, щоб будь-хто допомагав Освалдові у плянуванні або виконанні атентату ... Комісія дослідила всі спроби Освалда утотожнювати себе як члена різних політичних груп, включно з Комуністичною партією Америки, організацією „Фер Плей для Кубинського Комітету" і Соціялістичною Робітничою партією, і не знайшла будь-якого доказу, що контакти, які він нав'язував, мали зв'язок з пізнішим замахом проти Президента". На цій підставі і на підставі подібних стверджень, що не знайдено доказів на різні інші висловлювані здогади щодо джерел атентату. „Комісія прийшла до висновку, що Освальд діяв сам один". Те саме Комісія устійнила у відношенні до Джека Рубі, ствердивши, що не знайдено ніяких доказів його знайомства із Освалдом чи будь-якої змови щодо вбивства Освалда. Однак водночас Комісія признала, що „не всилі зробити остаточного висновку щодо мотивів Освалда", назвавши із свого боку 5 чинників із ділянки психології, які могли штовхнути його до злочину: глибокий ресантимент у відношенні до всякого авторитету і ворожість до зорганізованого суспільства, нездатність знайти собі місце в історії і розпач з приводу життьових невдач, сприяння марксизмові - комунізмові у власній інтерпретації . . .

Звідомлення Комісії Воррена імпонує своїми розмірами, багатством наведеного матеріялу та совісністю звітування. Все ж воно не розвіває всіх давніх сумнівів, які виринули були зразу після тієї трагічної події в Далласі. Ось, наприклад, шеф бюра „Н. Й. Таймсу" у Вашингтоні, Джеймс Рестон, твердить, що у звідомленні Воррена він не знайшов відповіді на такі турботливі запити: „Хто вислав Освалда з Москви до Менська? Як він зустрів там свою майбутню дружину - росіянку і як вони там жили? Чому йому дозволено вернутися до ЗДА з позикою від Державного Департаменту?" І цей же американський відповідальний коментатор заявляє: „ . . . Центральна містерія, хто вбив Президента, знайшла відповідь Комісії тільки у процесі породження нових містерій . . ."

Можливо, що єдиним документом про вбивство Джана Ф. Кеннеді залишиться для історії тільки об'ємисте звідомлення Комісії Воррена. Але не виключене, що коли минеться доба „співіснування", коли реакція Америки на холодну війну, ведену Москвою, прибере гострого й офензивного характеру і коли розкриються таємні архіви московської централі, як та централя перестане існувати, правда про вбивство Президента може виявитися в повному світлі.

Історія з „історією"

Інститут марксизму - ленінізму при Центральному Комітеті компартії у Москві, видає перший том „Історії комуністичної партії СССР". У ньому охоплено період 1883 — 1903 років, хоч про російський комунізм можна говорити лише від початку 1895-го року, коли Ленін створив „Союз борьбы за освобождение рабочего класса". Вже саме це штучне „заглиблення" в історію показує, що найновіша версія „Історії КПСС" буде й найновішим фальшуванням правди. Сам В. Ленін писав, що „большевизм виник у 1903 році на самій ґрунтовній базі теорії марксизму" — очевидно в Росії, а не в інших країнах імперії. Але й той большевизм ще плентався між Марксом - Енґельсом і соціялістами - утопістами Сен Сімоном, Фур'є, як і між соціял - демократами Плеханова та „народовольцями" - терористами типу — Бакуніна.

Подібних „історій було вже декілька. Їх постійно міняють, дармащо історичні факти, як відомо, не міняються. Але совєтські партісторики жонґлюють історичними фактами так, як циркові кльовни м'ячиками. Треба було Сталінові звеличання своєї „геніяльної особи", і в попередніх виданнях „Історії КПСС" Сталін проявляв комуністичну діяльність на Закавказзі ще в кінці минулого й на початку цього сторіччя, хоча тоді про нього не чули там навіть Цхакая Цулукідзе та інше соціял - демократи, — ті перші, що підготовляли комуністичне нещастя на Кавказі. Треба було Сталінові оправдати політичний терор, особливо жорстокий на Україні, „доказати", що чим ближче до комунізму, тим жорстокішою стає клясова боротьба в СССР — і історики в Москві включили на цю тему цілий розділ в одно із видань. Не історична правда, не об'єктивність, а поточні потреби Кремлю диктують такі видання. Хто мав нагоду вчитися в совєтських школах до війни, той пригадує собі, як відбирали в учнів і студентів підручники „Історії КПСС", бо вийшов новий. За одну ніч з „героя - командарма" Якіра став „ворог народу". Те ж саме з Гамарником, з Косіором, з Постишевим та багатьма іншими. З найновіших історичних партійних видань в СССР вже позникали такі вожді „партійного руководства", як Булганін, Маленков і ін. Навіть Молотов, довгорічний міністер закордонних справ СССР, зник або дістав ярлика ворога народу . . .

У найновішій версії „Історії КПСС", у першому томі, черга прийшла, звичайно, на Сталіна. Тут новий ухил: від колишнього перебільшування його політичної ролі на Закавказзі до применшування тієї ролі. У рецензії на 1-ий том в „Известиях" з 22-го вересня сказано просто і ясно: „У книзі рішуче виправлено становище, що склалося в історико - партійній науці в період культу особи Сталіна, коли надміру перебільшувалось його заслуги і промовчувалось помилки". У попередніх виданнях твердилось, що Сталін був „душею" і мотором II З'їзду РСДРП , а в щойно виданій „Історії КПСС" сказано, що „Сталін тоді лише починав свою революційну дільність". Усі 6 томів цієї „Історії" мають вийти друком до 1967 року — до 50-річчя „жовтневої" революції. Можна передбачати, що коли згасне зірка Хрущова, тоді вийде ще одна „Історія КПСС", з новим підтасованням фактів. І можна також непомильно передбачати, що одного дня таки з'явиться справжня історія комуністичної партії розгромленого Совєтського Союзу — і аж у ній буде сказана вся правда про найбільшу в історії людства організацію злочинців.

Богдан Галайчук

НЕВІДПОВІДНА ГРА

Буенос Айрес. — „ . . . Візита де Голля не йде врозріз з американською політикою. Будемо старатися підсилити допомогу, яку дають Латинській Америці ЗДА. До речі, ще Кеннеді настоював на необхідності французької участи в допомозі Латинській Америці", — заявив французький амбасадор в Каракасі напередодні приїзду французького президента.

Не ставимо під сумнів слів французького дипломата, бо це було б недипломатично, але дозволимо собі висловити скромний здогад, що виповнення заповіту покійного американського президента не є єдиною і виключною метою цілomісячної подорожі французького президента.

Як відомо, де Ґолль увійшов був у тісну співпрацю із Аденауером і тим насторожив Італію та Бенелюкс, які злякалися перспективи франко-німецької „діярхії", а ще більше — прихованої за нею французької геґемонії. Англію де Голль поставив у ряд противників, сказати б, власноручно. Тож з відходом на емеритуру єдиного вірного симпатика, Аденауера, він залишився зовсім ізольованим у Західній Европі, в якій вважає себе безспірним природним головою і яку твердо боронить проти англосаксів, що з ними, до речі, всі інші західньоевропейські уряди втримують сердечні взаємини. В такій незавидній ситуації не зашкодило б де Голлеві піднести власний престиж, збираючи оплески латиноамериканців, які люблять театральні видовища під голим небом, і при тій нагоді підставити ногу клятому суперникові із Вашинґтону.

Коментуючи визнання пейпінґського уряду де Голлем, Роже Масіп писав у „Ревю Політік е Парлємантер" з березня минулого рку: „Визнання Китаю Францією прийнято із живим вдоволенням в Африці, Латинській Америці і в Азії. На тих трьох континентах є чимало держав, які з щораз більшою нетерпеливістю дивляться на американську кураtелю, і навіть на допомогу, що її дістають із Вашинґтону. На ту саме клієнтелю звернув де Голль увагу здавна: раз вона тримається осторонь від СССР та Франції, то чи не можна б її притягнути до Франції? І саме визнання Пейпінґу, з протисовєтським та протиамериканським вістрям, виявляє прагнення незалежности, яке може привабити Третій Світ . . . Немає сумніву, що де Голль змагає до створення третього бльоку держав, які, прагнучи емансипації від американського чи совєтського (?) впливу, згідні прийняти французький патронат".

Для нас також немає в цьому сумніву, беручи до уваги, з одного боку, згадані вище об'єктиви де ґоллівської політики, а з другого — протиамериканські настрої, що їх зовсім вірно схарактеризував французький журналіст, постава якого до теперішнього президента більше як критична.

Не думаємо на цьому місці аналізувати політики де Голля супроти Вашинґтону. Обмежуємося ствердженням, що забезпека вільного світу проти СССР полягає покищо в американській збройній силі, а не у французькій „ударній", про яку мріє де Голль. І з цього погляду не є в інтересі вільного світу будь-які ускладнення в континентальному запліччі ЗДА. А до таких ускладнень може привести амбітний і красномовний французький президент — навіть несвідомо, без злих інтенцій, а просто з незнання терену і тим самим його реакцій.

Небезпека в тому, що деякі латиноамериканські мужі, з їхнім націоналістичним і протисківським наставленням, можуть підпасти під вплив реторики де Голля, не вичуваючи, де в словах генерала кінчається „правда", а де починається „поезія". І забуваючи, що в цій останній є чимала „ліценція поетіка", яку може дозволити собі президент Франції за спиною 5-ох американських дивізій, розташованих у Західній Німеччині, але не може дозволити державний муж Латинської Америки, ситуація якої накладає обов'язок великого реалізму, солідарности, самодисципліни.

Справа не лише в 5-ох дивізіях, в існуванні чи відсутності автоматичної ґарантії збоку американської ядрової сили. Різниці куди ширші та глибші.

Тут слід мати на увазі різницю між формами холодної війни в Европі і в Третьому Світі, на яку вказав ще в 1954 році Ремон Арон. Американська ядрова зброя забезпечує Західню Европу проти єдиної небезпеки, яка може їй загрожувати — проти офензиви совєтських та сателітних збройних сил через залізну завісу. Але не може нікого ґарантувати проти небезпеки, яка існує лише в Третьому Світі: субверсії, революційної всійни. Правда, маршал британського летунства сер Джон Слессер визначає „детеренс", як „військові засоби, завдяки яким Західній Альянс може здійснювати свою власну міжнародну політику, вільний від небезпеки зовнішньої атаки а бо внутрішньої субверсії збоку Росії".

Та насправді не міг Вашинґтон ужити своєї всеницівної потуги, наприклад, в обороні венесуельської демократії, коли Кастро у жовтні минулого року „заборонив" вибори у Венесуелі і для того розгорнув жахливу терористичну й саботажну акцію. Так само не можуть вжити її американці в обороні догаряючого Південного В'єтнаму, якому допомагають лише постачанням звичайної зброї, без практичної користи для загроженого комуністами режиму, а з поважною шкодою для американського престижу.

У травні цього року, коли ситуація в Південному В'єтнамі трагічно погіршала, в американській пресі появились написані фахівцями добрі аналітичні статті, в яких докладно розглядалось різні можливості виходу з грізної ситуації. Співробітник „Тайму", розглянувши всі можливі альтернативи — від бомбардування баз та шляхів постачання на території Північного В'єтнаму і до залишення В'єтнаму на Божу волю — відкинув усі ті розв'язки, як нереальні. Бомбардування Північного В'єтнаму викликало б небезпечні дипломатичні ускладнення і при тому не припинило б наступу В'єт Конгу, який має достатні приписи зброї й амуніції в Південному В'єтнамі. Залишити його було б убивчим для американського престижу і відкрило б перед комуністами з одного боку шлях на Маляю, а з другого — на Сіям, Бірму та Індію. І ті країни мали б тоді до вибору або долю Камбоджі або Південного В'єтнаму, тобто або перейти в комуністтичні руки добровільно, під невтралістичним плащиком, або бути ступнево завойованими червоною партизанкою.

Єдиний можливий вихід, на думку співробітника „Тайму", це оздоровлення південнов'єтнамського режиму та його війська, яке, мовляв, могло б перемогти червону партизанку, користаючи з американської допомоги в дотеперішній формі. Розв'язка теоретично можлива, але практично неправдоподібна, коли взяти на увагу глибоку деморалізацію протикомуністичного табору і закріплення комуністичного.

Ситуація у Південному В'єтнамі унаглядніює небезпеку, яка не існує для Західньої Европи, але існує для Третього Світу, не виключаючи й Латинської Америки. На основі досвіду Колюмбії слід побоюватися, що й тут партизанка може запустити коріння надто глибоко. І тут вона може перейти до нестримної офензиви, якщо матиме базу постачання хоча б в одній країні континенту, що явно перейде в комуністичні руки, як це було трапилося у Ґватемалі і могло трапитися в Чіле, якби у виборах 4 вересня переміг марксистський бльок, — чи в комуністичні руки, прикриті невтралістичним фіґовим листком, як то сталося у Камбоджі. Проти тієї загрози не поможе американська суперпотуга — а місцеві збройні сили можуть усунути її лише в початках, поки ворог не запустив коріння в ґрунт.

Різниця в об'єктивних умовинах насуває висновки відносно поведінки. За вийнятком Італії, в Західній Европі демократія й комунізм стоять на антагоністичних позиціях. Тож немає небезпеки комуністичної інфільтрації чи ступневого переходу з демократичного табору до комуністичного. Французька опозиція, до якої належить переважна більшість інтелектуальної верхівки, гостро заперечує позиції президента, ґоллісти приймають її з вирозумінням, як „ліценцію поетіку", яку не треба брати дослівно, але на яку немає причини обурюватися, коли вона служить інтересам Франції, не творячи ніякої реальної загрози для інтересів Заходу.

Де Ґолль може дозволити собі уживати гуляйпільської фразеології з націоналізмом у передпотоповому виданні, з анахронічною дипломатією в стилі посередньому між Талейраном і Хитрим Паньком, з його третьою силою. Настільки шляхетне почування, як патріотизм, заслуговує на вибачливість, навіть коли вироджується воно в національну — але нешкідливу — меґальоманію. У себе вдома де Ґолль може дозволити собі це все, бо у Франції його скоки в боки нешкідливі. Але в Латинській Америці де Ґолль під час своєї подорожі може накоїти чимало лиха.

СУСПІЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНА ФУНКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ДІЯСПОРІ

(2)

Це питання велике і основне. Чуже оточення, інші форми життя, інші елементи, інша мова, з одного боку, з другого — віддалення від рідних земель, безпосереднього і головного джерела культурної традиції, можуть родити почуття безпорадности, боязни і суґерувати ідею асиміляції, як єдиної розв'язки.

Однак, коли говориться про асиміляцію, треба найперше точно сконкретизувати питання, про що в дійсності говориться. Асиміляція у загальному уподібнення. Це — процес злиття з іншою нацією при рівночасному засвоєнні мов, релігії, звичаїв тієї нації тощо. Іншими словами, процес асиміляції ґрунтовно змінює людину, бо вона засвоює чужі вартості і визбувається своїх власних

Але знаємо, що повне засвоєння чужих вартостей і чужих якостей майже неможливе. Є речі, яких змінити ми не всилі. Бо як можемо змінити свої етнічні расові первні, дані нам природою? Як можемо змінити свою віру, в якій виховані ми і наші предки і яка є основою всього нашого світогляду і світосприймання? Як можемо, неначе на помах чародійної палички, змінити психічну й духову структуру?

Так отже, говорячи, про асиміляцію, говоримо про річ яка в повному значенні цього слова неможлива. А коли все таки маємо приклади на т. зв. асиміляцію, то після застанови приходимо до висновку, що в дійсності маємо тут до діла з процесом деґенерації, з процесом виродження і зубоження людини, яка відкидає те, що дали їй природа та доля — і ніколи вповні не може засвоїти чужих вартостей і чужих якостей.

Людина — це твір великої Мудрости, і змінити людину може тільки велика-Мудрість. Людина не може втекти від себе, відокремитися від свого минулого, з яким в'яже її духовість і довга культурна традиція її предків. Ні час, ні простір, ні ми самі не можемо затерти зовсім зв'язків з нашим минулим, що їх створив вищий Закон. Духовість і культура народу мають силу діяти в широкому часовому і просторовому периметрі.

Власне тому залишається тільки одна дорога в розв'язці розгорненої тут проблеми. Людина в діяспорі мусить продовжувати жити органічним і питоменним для неї життям, заснованим на її рідній культурній традиції. Вона мусить знаходити розраду, потіху й силу у своїй церкві, у якій слухає богослуження і молитву в своїй рідній чи, освяченій старою культурною традицією, староцерковнослов'янській мові. Вона мусить почути тут проповідь у своїй рідній мові, бо тільки в цій мові схопить силу слова і кожний відтінок думки. Усе її родинне життя мусить засновуватися на елементах рідної культури, бо ці елементи є органічною частиною її власного „я", тієї її духової субстанції, без якої вона задихається й деґенерується. Як у родинному, так і в суспільному житті вона мусить знаходити рідні й близькі їй форми індивідуального і гуртового життя, в яких може жити і почувати себе „вдома". Форма і зміст її духового життя мусять виходити органічно з її духових потреб, а ці потреби завжди диктуються її минулим, довгою культурною традицією її батьків і її самої.

І таке формування та організація життя згідно з цим принципом відбуваються не в ім'я якогось абстрактного „патріотизму", але в ім'я добра самої людини в діяспорі, в ім'я збереження її духової вартости, в ім'я збереження сили і здоров'я її душі, в ім'я збереження її від загублення, деґенерації та духового спролетаризування. Тут у всій ширині і виринає роля її власної, рідної культури — основного чинника в збереженні, скріпленні та врятуванні її в діяспорі від загублення та деґенерації.

Ці речі були і є добре відомі всім тим державним мужам і законодавцям, які клали основи під розбудову західніх демократичних держав і які не в автократичній формі правління, але в заспокоєнні потреб своїх громадян і в їх духовому здоров'ї бачили міцні основи розбудови своїх політичних організмів. Системи західніх демократій не тільки не забороняють, але часто й підтримують ідею плекання своєї власної і рідної культури, ідею культивування своїх питомих духових вартостей серед прошарку еміґрантів чи нових громадян, людей у діяспорі. І ні в конституціях західніх демократичних держав, ні в їх законах, що реґулюють питання іміґрації та громадянства, немає терміну „асиміляція", а є тільки термін „інтеґрація", за яким криється ідея гармонійної координації вчинків і діяльности індивідуума з його оточенням.

Державні мужі і законодавці розуміли, що в ім'я гармонійної координації вчинків і діяльности іміґрант чи новий громадянин не мусить і не може позбуватися тих цінностей, що їх дало йому його минуле, бо це його зубожувало б і деґенерувало, робило неповновартісною людиною; що саме тому він мусить бути льояльним у відношенні до свого минулого в такій же мірі, в якій є і повинен бути льояльним до свого сучасного. Ідея інтеґрації вимагає, щоб іміґрант свої вартості, дані його походженням і культурною традицією, розвивав, помножував і збагачував ними оточення, в якому живе і працює.

Так, отже, у здоровій системі політичного й громадського життя на слово „асиміляція" в конструктивному, законодавчому сенсі, місця немає; коли ж його вживається у культурно - психологічному сенсі, воно, як нам усім відомо, має завжди мінорний, неґативний семантичний відтінок.

(Продовження на стор. 4-ій)

Володимир Кедровський

ОБРИСИ МИНУЛОГО

(18)

Під час одної з виправ під проводом Віктора Івановича в тих кучугурах недалеко Олешок ми знайшли цілу майстерню людини бронзового віку. В камені-формі була ще бронза, з якої виливали наконечники стріл. Віктор Іванович, посадивши навколо себе „археологів", яскраво й ядерно розповів про те, як отут кілька тисяч років тому працювала людина в своїй майстерні. Налетіла ватага степових розбійників, і вона мусіла втікати, або — впала в нерівній боротьбі. „Тому, — сказав Віктор Іванович, — оцей наконечник списа і лишився незакінченим". Перед нашими очима оживали піски й поставала картина віковічної боротьби людини з людиною.

Іншим разом один з учнів реальної школи знайшов у піску величезне бронзове кільце. Отож потягнув той учень те кільце, але воно не піддавалось. Так немов прикипіло до піску. Прибігли його товариші, але й вони гуртом не могли витягнути кільця. Почали руками розгрібати пісок. Коли Віктор Іванович побачив, він заплакав з радости. Виявилося, що це було вінце величезного мосяжного казана, мистецької роботи з орнаментами із побуту скитів. Як пояснив Віктор Іванович, це був жертвенний казан, в якому скити варили для своїх богів цілого бика.

Отак юнацькі виправи „археологів" під умілим керуванням Віктора Івановича поповнювали експонатами херсонський музей, збагачували археологічну науку, знання історії рідного краю.

Поза скитським відділом і відділом грецької колонізації на півдні України найбільшим був відділ запорозької старовини. Гошкевич найбільше його любив, і коли починав розповідати про ту чи іншу пам'ятку, то так яскраво поставала в уяві та доба, та слава козача, що не можна було перевести дихання. Він тоді ніби палав якимсь дивним внутрішнім вогнем.

У відділі запорозької старовини Віктор Іванович відразу переходив з московської мови на українську, а говорив він по-українському чудово, співучим київським діялектом. Він казав, що цей куток слави України, ці козачі речі вимагають, щоб тут уживали лише тої мови, якої вживали їх властителі. Цього „мовного ритуалу" він ніколи не порушував, навіть тоді, коли відвідували музей високі гості.

Одного разу прийшов оглянути музей новопризначений губернатор, барон фон Греневіц, що походив з прибалтійських німців. Гошкевич давав йому пояснення в різних відділах, звичайно московською мовою, аж поки не дійшов до відділу запорозької старовини. Тут він відразу змінився.

— Тепер ми прийшли у відділ недавньої історії цього краю, — заговорив він по-українськи. — Речі, зібрані в цій кімнаті, належать до найбільше героїчного, блискучого періоду життя цього краю, коли на цих степах жило і боролося за свою віру й свободу з ворогами-напасниками запорозьке військо.

Губернатор перебив його сердитим тоном:

— Что за ґаліматія?! На каком воляпюкє ви ґаварітє?

— Це не воляпюк, — спокійно відповів Гошкевич, — це мова народу, який заселює край, що ним Вашому Превосходительству доручено управляти. Цю мову почуєте ще не раз.

Ще добру годину довелося губернаторові вислухувати оту „ґаліматію", так що бідолаха аж упрів. Після того казали, що він хотів адміністративним порядком вислати Гошкевича з Херсонської губернії, але довідався, що Віктор Іванович, уже висланий попереднім губернатором, формально живе в Таврійській губернії, за Дніпром, а до Херсону приїздить лише на працю. До того ж за Гошкевичем стояла Академія Наук та різні археологічні товариства Росії і Західньої Европи.

Отак без галасу, не шукаючи признання, працював Гошкевич для українського відродження, а відділ запорозької старовини в його музеї властиво був науковою інституцією, де він читав, правда не систематично, лекції з історії України.

В роках 1912, 1913 і 1914, коли Херсонське Губерніяльне Земство влаштовувало загальноосвітні курси, на які прибувало до 750 учителів з різних закутин губернії, Гошкевич вечорами, без дозволу курсової адміністрації, викладав курс історії України. Це були ядерні, надзвичайно мальовничі лекції, які захоплювали слухачів і викликали в них бажання основніше студіювати історію рідного краю.

Під керівництвом Гошкевича відбулося кілька археологічних екскурсій в олешківські кучугури. У своїх поясненнях історії краю він окрему увагу звертав на Олешки, де знайшла собі пристановище одна з останніх Січей Запорозьких. Це ж про це містечко співає народ:

Олешки вдалися нам взнаки,
Ще будем довго пам'ятати,
Як татари взяли під свої бунчуки . . .

Сидячи на горбку, що залишився від січового валу, Віктор Іванович розповідав, що це місто заснували ґенуезці ще в X столітті, і спочатку воно звалося Еліce. Та вже в записах з 1224 року згадується його під назвою „Олешья".

Гошкевич любив деклямувати козачі думи:

Летів орел понад морем, та й став голосити:
Ой, як тяжко козакові на чужині жити . . .

Це, казав він, співали козаки про Олешківську Січ, що тоді знаходилась на татарських землях.

Уряджував Гошкевич також екскурсії до запорозької фортеці „Олександрів Шанц", де був собор, збудований за наказом цариці Катерини. В соборі звертав увагу на ікони, написані великим українським малярем Боровиковським. З іронічною усмішкою показував дві ікони: „Великомучениці Катерини", — змальованої з цариці, і „Григорія Арменського", — змальованої з її любовника Потьомкіна. На образі „Пир у Кані Галилейській" представлені були Катерина, Потьомкін, граф Орлов, Румянцев та інші царицині фаворити. „Це, — казав Гошкевич, — доказ безбожности Катерини та її улюбленців".

В цій січовій церкві особливу увагу звертали на себе плащаниця, вигаптувана золотими нитками і оздоблена перлами, священичі та диияконські ризи з хрестами та іконами на них із щирого золота. А чаша для причастя була викувана руками якогось візантійського майстра, також із щирого золота, з чудовим орнаментом та золотою сіткою. Гошкевич казав, що подібної чаші немає в цілому світі. Де запорожці її здобули, „хіба Бог святий знає".

На престолі лежало велике в золотій оправі євангеліє з головами євангелистів і золотим розп'яттям. На оправі був напис: „Славного войска Запорозкого Низового, куреня Дядьковского значкового товариша Андрія Кичкина. Печатане в 1748 році". І нижче:„В богоспасаемом городі Києві, штукмастером Золотарем" . . .

Всередині на задній стороні обкладинки євангелія були сліди вирваних листків, і в зв'язку з цим у народі поширилась леґенда. Казали, що це були царські грамоти на запорозькі вольності, але з доручення імператора Павла приїхав з Петербургу посланець і ті грамоти повиривав.

Праця Гошкевича лишила по собі великі наслідки, бо виховав він сотки різного формату українських національних та політичних діячів. Доживши до великих подій, що привели до створення української держави, він міг спокійно сказати словами старця Симеона: „Нині відпускаєш душу раба твого, Господи".

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1964 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий Відділ УНСоюзу ім. Тараса Шевченка, означений черговим числом 48 з осідком у місцевості Рідінг, Пенсилвенія.

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Відділи УНСоюзу, а саме означений черговим числом 415 та означений черговим числом 33, обидва з осідком у місцевості Шикаго, Ілл., злучилися в один новий Відділ УНСоюзу, означений черговим числом 33 з осідком в місцевості Шикаго, Ілл.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Мотрук Люба Н.
14 Бойко Ярослав.
15 Филипів Олена М.
20 Сосновська Наталія С.
22 Гавалюх Джессі, Поворозник Тарас П., Донна С.
36 Ріццо Олена Г.
23 Барбісрі Олена Е.
27 Олесницький Нестор, Тимяк Сидір М.
30 Зілинська Тереса.
39 Гол Петро, Мінко Олексій.
42 Бриль Ярослав 2, Ярослав 2, Ірина, Клара; Котис Анна, Олена; Микитин Лілея, Путикевич Звенислава.
46 Стецура Роман.
48 Андрусяк Іван, Параскева; д-р Білик Юрій Б., Волянський Степан, Дубик Микола, Івасечко Степан, Євгенія, Карач Іван, Неоніля; Кілик Йосипина, Когут Андрій, Вартоломей С., Михайло; Лучків Михайло, Мельниченко Володимир, Юстина; Федів Теодор, Яровецький Євстахій.
63 Міллер Ралф Р. мол.
76 Рей Ірина.
78 Борел Іван Р., Друнчак Михайло А.
94 Яблонський Володимир.
119 Памрич Микола В.
121 Свердюк Тома С.
127 Була Христина, Шрамко Петро.
141 Кот Мирон.
144 Кадрина Ілейна М.
147 Гілетканич Єлисавита, Савка Катерина.
148 Більський Давид.
153 д-р Гнатюк Богдан І., Зсмба Тереса, Максимюк Микола, Матковський Володимир, Катерина; О'Коннор Анна, Савицька Ірина.
158 Лаба Микола.
161 Гусак Іван, Короконко Йосип, Маркван Єфрем М., Мельник Степан, Прокопович Ірина Ю.
163 Лещак Юрій, Ксеня.
164 Бандикс Катерина Т.
172 Мочула Григорій.
173 Дзюбак Василь, Павлина.
174 Бебешко Іван.
183 Гаврилишин Ірина, Кемпбел Анна, Даяна П.; Кіцак Микола, Микуш Петро, Сапрун Володимир Ф., Люіза В., Христина Л.
192 Ликтей Євгенія, Цукер Євгенія.
194 Ватюк Василь, Висоцький Ярослав, Миськів Микола, Зинаїда; Талик Євстахій, Ходань Іван.
200 Валук Лев.
204 д-р Книш Іван, Ксякевич Алойсій, Микитин Петро.
218 Полкабла Йосип.
237 Крика Марія, Марія А.
240 Воляник Степан, Кашубинська Ірина М.
243 Бородайко Володимир, Олександер.
252 МекКалюм Розалія.
257 Макара Аіда, Наливайко Юрій.
266 Желаско Іван.
270 Лаговська Люба.
272 Литвин Теодор.
277 Винярська Розалія, Степанія; Пашко Іван, Анастасія; Шендюк Олександер.
287 Маґура Катерина.
292 Коцюба Ольга.
293 Заверуха Марія.
308 Гойда Олеся М.
316 Король Михайло, Паньків Василь, Юрків Іван.
325 Редош Анна.
330 Полізі Іванна М., Поступак Роберт А., Патрикія М.
336 Гартман Михайло.
347 Сторожук Олена 2.
353 Василюк Марія.
361 Літепло Семен.
371 Іваськів Марія А., Петрій Іван.
372 Зінь Юліян.
375 Вариляк Анна М., Тарнавський Петро.
379 Вахула Олексій, Дроник Михайло, Іванюк Андрій, Титус Анна, Христан Марія, Яримович Марія.
383 Процик Володимир.
422 Ваглай Ярослав, Пастушак Роман І.
423 Бридун Володимир, Марія; Врикайло Йосип, Вітовський Володимир, Дукупс Роберт, Синило Гнат, Ціхоцький Людвик, Анна, Марія.
427 Піжицька Евфрозина Р.
432 Боднарчук Юлія, Коберницька Євстахія, Мармаш Анна, Шмотолоха Михайло, Ірина.
437 Тишовницький Роман.
445 Букало Григорій, Гаврилюк Богдан, Демкович Василь, Дмитришин Михайло 2, Липка Юрій, Ямнюк Степан.
454 Хитра Нестор, Анастасія.
456 Велка Михайло, Торяник Марія.
458 Тимків Петро.
468 Гладинюк Володимир 2.
469 Тогівський Франко.
506 Масний Микола, Анна.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

5 Фіґурська Адела.
14 Цюрпіта Василь.
21 Солинський Юрій*.
53 Пук Мирослав*.
63 Андерсон Ричард І.*
104 Качмарська Катерина.
106 Бродич Богдан*.
171 Мухин Марія.
175 о. Новицький Олександер, Ярослав.
268 Волошин Пантелеймон, Марія.
271 Литвин Михайло.
346 Ґіжинський Степан.
361 Вурбела Анна, Косоновська Ангелина, Олійник Осип, Савчак Магдалина.
364 Сельська Розалія.
375 Брийовський Йосип В.*
432 Козак Андрій*.
441 Сукал Михайло.
445 Левандівський Мирослав*.
458 Попадюк Олексій*.
494 Шевчук Іван*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

15 о. Вудний - Вуднів Петро, Анна.
33 Грицкевич Омелян*, Гугра Едвард І.*, Гард Іванна, Грод Андрій, Данило*, Іван ст., Юлія; Фріленд Євгенія М.
43 Карпа Степан, Анна.
114 о. Новицький Олександер, Ярослав*.
131 Станько Володимир, Юрій І.*
133 Корнієнко Анна.
174 д-р Бойчук Осип Є.
182 Павловський Олег, Галина.
204 Кандюк Богдан, Галина.
254 Мазур Степанія С., Салабай Богдан В.*, Меланія.
277 Марійчук Дмитро В. 2.
385 Хабин Дмитро*.
388 Недокус Іван.
397 Доценко Марія.
484 д-р Гук Богдан З., Манацька Марія.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

112 Крайник Михайло А. мол.*
131 Мицик Богдан*.
221 Цебрій Степанія.
397 Бобинська Звенислава.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

27 Сигалів Божена.
76 Грицишин Олена.
214 Парубчак Степан.
221 Тучапський Петро.
337 Корнафель Іван.
371 Слуґоцька Марта 2.
385 Чучман Ірина.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

12 Барабаш Тарас*, Меланія; д-р Герент Володимир П.*, Дидин Іван*, Лілея; Загора Ярослав*, Захарко Григорій*, Олександра; Капій Ярослав*, Євгенія; Качур Василь, Назарук Іван*, Ірина, Марія; Сович Григорій*, Шарабурак Семен*, Шмирко Степан*.
15 Проць Михайло І.*
20 Кіналь Ірина, Оліяр Микола.
25 Вірт Петро*, Перлович Ольга.
38 Кнокс Олена.
42 Яцюк Михайло*.
63 Геласик Елеонора М., Заблоцький Теодор В.*
83 Гринішак Олександра.
84 Гоголь Анастасія.
102 Тершаковець Григорій*.
108 Валчан Тереса О.
114 Бусіль Іван, Валентина; Верденюк Василь*, Толочко Михайло, Фачко Григорій Д.*, Хамула Михайло, Степан*.
154 Буяр Григорій, Діденко Панас, Анастасія; Пасічник Дмитро.
194 Заклинський Володимир*, Марія; Комуницький Богдан*, Роман*, Ярослав.
204 Дмитрів Йосафат, Лепкий Лев.
267 Палилик Степан, Тамара.
277 Винярська Розалія, Степанія.
315 Григоренко Василь Г., Грицай Тарас М.
336 Габіль Григорій.
345 Каркоць Петро.
346 Бойко Михайло, Мацьків Роман*.
347 Матвієвський Степан, Анастасія.
361 Вукоємська Ірина, Ірина А.; Селешко Степан.
379 Кулик Володимир Б.
387 Сарамага Микола.
399 Казановський Іван.
422 Нікорович Михайло.
423 Гриневич Андрій*, Іван, Іванна, Лариса, Христина; Денисенко Євген С., Ляхович Анастасія, Лосько Максим, Євгенія; Масник Степан 2, Оришкевич Оксана, Попович Степан 2, Надія 2; Рихтицький Степан Л.
432 Довганюк Володимир*, Лохвин Юрій*.
441 Борецька Степанія.
445 Геврик Андрій Р.*, Зелич Василь*, Колодій Володимир, Кохан Роман, Мисак Петро*, Терентяк Микола, Терещук Олександер*. Чубатий Всеволод*.
460 Семчишин Степан.
468 Герун Данило*, Цвєк Федір*.
473 Григорів Володимир*.
487 Тихан Галина.
495 Янківський Дмитро*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

14 Цюрпіта Василь.
58 о. Вудний - Вуднів Петро, Анна.
152 Дубас Василь, Анна К., Катерина; Карпа Степан, Анна; Пригода Ольга Т.
175 о. Новицький Олександер, Ярослав*.
194 д-р Гук Богдан З., Манацька Марія.
226 Корнієнко Анна.
325 Недокус Іван.
345 Хабин Дмитро*.
397 Васараб Катерина.
415 Грицкевич Омелян*, Гугра Едвард І.*, Гард Іванна, Грод Андрій, Данило*, Іван ст., Юлія; Фріленд Євгенія М.
430 Доценко Марія.
472 д-р Бойчук Осип Є.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Віддl.:

5 Фіґурська Адела.
21 Солинський Юрій*.
63 Антоній Розалія М.
70 Кричковський Володимир*.
104 Качмарська Катерина.
153 Удод Трохим, Михайлина.
187 Скубан Андрій Ю.*
204 Бучинський Володимир, Параскева.
241 Мельник Степан*.
242 Дориш Іван*.
252 Шміґельська Силвія.
254 Марко Ярослав.
271 Витрва Анна, Литвин Михайло.
334 Ковталюк Олена.
348 Широка Долорес.
361 Савчак Магдалина.
364 Сельська Розалія.
371 Слугоцька Марта.
385 Хабин Дмитро.
432 Легкий Євстахій*.
441 Сукал Михайло.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Мараскальчі Дарія.
49 Терещук Анна.
56 Ковальців Іван мол.*, Франя.
150 Янковська Марія.
170 Трент Вірґінія П.
192 Цукер Євгенія.
210 Кемп Анна, Сініор Анна.
221 Забіяка Натанаїл І.*
247 Форостій Анна.
271 Білозор Олена, Макітра Володимир Є.*
272 Школяр Григорій*.
292 Косс Володимир І.*, Стефанишин Андрій*.
304 Маленчук - Вецаль Марія.
316 Бандура Маріянна.
361 Дун Олена.
427 Піжицька Євфрозина Р., Рогатинська Катерина.
432 Дудра Євген, Нецівка Анна.
458 Роско Ольга.
464 Плішка Павло*.
465 Шубак Розалія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Котанський Максим*.
33 Супіловський Іван В.*
40 Лавоцький Йосип*.
55 Чайковський Іван*.
76 Грицишин Олена.
91 Козак Іван мол.*
94 Герус Михайло*.
96 Гавриляк Анна, Костик Розалія.
146 Гіщук Марія.
147 Кляйн Марія Ф., Падарів Микола*.
150 Муневич Маделина.
156 Шміят Єлисавета.
163 Сенів Йосип Ю.*
200 Костів Теодор*, Симаник Марія, Розалія.
204 Рід Юлія, Саґона Марія.
237 Басара Катерина, Батюк Елеонора, Луцик Григорій*, Лучак Михайло*, Матис Омелян Гр.*
262 Чернинська Параскева.
263 Андрусишин Анна.
264 Опенбраєр Софія.
272 Литвин Теодор*, Рентко Степан І.*, Храшевська Катерина.
274 Конишак Карло В.*
290 Морґан Олена.
292 Лишак Магдалина.
304 Маленчук Іван*.
325 Павлин Михайло, Цюпа Марія, Шевчук Ярослава.
345 Рихлій Мирон М.*
361 Волф Марія, Галичин Йосип*, Кулій Григорій.
362 Іґан Олена І.
373 Людвик Ольга.
385 Чучман Ірина.
386 Голідей Михайло*.
420 Кордоновий Роман Д.*, Марія Д.
461 Зеленко Віктор*.
464 Драпак Марія Н., Чопик Йосипина.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

102 Косюк Микола*.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

9 Пелех Іван.
26 Борис Іван.
29 Фелч Михайло.
39 Порциналюк Гнат.
49 Сеник Михайло.
57 Ракочий Петро.
76 Нечипір Марія.
94 Драфта Омелян.
100 Зотяк Михайло*.
106 Гавришків Петро, Подоляк Анна.
114 Фурчак Варвара 2.
116 Дідун Анна.
123 Поточняк Михайло.
145 Куник Сидір.
155 Сташко Микола 2*.
158 Цвскало Пелагія.
161 Музика Адольф.
164 Генґер Людовик.
167 Филипська Степанія І.
176 Фурґал Іван.
179 Сопко Микола*.
182 Гаврилів Іван.
185 Проць Олександер.
191 Іванечко Михайло.
204 Богданович Андрій.
219 Антошків Йосип Г.
221 Дацьків Марія.
223 Максимик Михайло.
243 Станкевич Онисим.
251 Купчик Михайло.
252 Юрченко Віктор.
277 Бордун Юрій, Захаріясевич Ярослава.
292 Войтович Текля.
296 Зарічняк Григорій, Катерина.
349 Гелета Катерина.
350 Матрафел Микола.
361 Чоп Василь*.
362 Васюрка Микола.
364 Кравець Іван*.
373 Громоцька Анна.
375 Бережницький Олексій.
379 Новак Олександра, Христан Дмитро.
410 Федірко Анастасія І.
423 Бридун Володимир, Доскоч Марія 2, Синило Уляна 2.
432 Гуменюк Анна.
457 Савченко Юліянна.

Завваґа: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:

7 Борчик Данило Ю., Іван П.
16 Смолій Даяна М.
21 Елсворт Ґері П.
23 Вінковський Давид І., Михайло В.
27 Копач Лідія, Силвія.
28 Васильчук Михайло мол., Коінська Марія Л.
42 Безпалко Карін М., Вриль Володимир, Євген, Роман.
48 Вілик Іриней Ю., Лариса; Карач Василь, Марія, Степан, Ярослав; Кілик Йоїл Б., Колісник Петро, Мельниченко Катерина, Петруся, Розамарія, Степан.
52 Провода Честер И. 2.
54 Попель Наталія П.
63 Волсонович Павло М.
71 Віліямсон Іван П.
111 Павчак Давид, Степан Р., Яків Р.
112 Крайник Єфрем А.
124 Драбик Наталія Л., Фенстермейкер Дебора Л.
140 Селевач Іванна М., Тереса А.
147 Стасів Терентій Ст., Степанська Анна М.
153 Стерчо Марія І., Олена В., Юрій П.
158 Лаба Богдан.
161 Русинко Анна К., Чедар Єлисавета К.
163 Лишак Марія.
168 Дачишин Скот М.
172 Вижницька Люба К.
173 Дзюбак Олена А.
174 Вебешко Ярослав М.
183 Аблай Савин, Тиміш; Борщ Іван В., Кемпбел Патрикія А., Роґер Л., Рут Є.; Левандовський Бренда Р., Данило К.; Мікуш Марія І., Микола; Сапрун Лаврентій, Ярослав Л.; Топій Володимир, Євгенія Л., Ірина, Ярослав Р.
194 Сачко Романа.
213 Пелегріно Йосип.
230 Тхорик Петро мол.
245 Дерека Наталія З., Косівчук Леся М.
254 Марко Семен К.
257 Кріль Іван С.
268 Радинська Дебора.
276 Ґрег Анастасія С.
277 Винярський Василь, Марія.
283 Казанівський Михайло В., Кушнір Іван П., Карін М.
292 Дудун Ірина Д., Ольга С.; Коцюба Зузанна Л., Ціко Ольга І.
316 Сірик Марія О.
323 Федин Юрій М.
325 Мальчин Марія І., Соробей Марко, Роман.
330 Поступак Норма К.
331 Бранко Карін.
336 Цибяк Марія Н.
342 Стокіс Василь.
352 Вівальді Лідія Л.
355 Кіффер Рак А., Шови Л.
372 Шайдицький Ричард.
375 Сеньків Дениса А.
379 Галамин Богдан Ст., Михайло Р.; Дудас Богдан Ю., Супільник Марія Т.
394 Романик Йосип.
397 Пенцак Юрій.
414 Лодинський Олег П.
422 Клюс Софія.
423 Гулик Степан, Мізь Андрій Г., Морозовська Ярослава К., Ціхоцька Оксана.
432 Заставний Роман Л.
445 Костюк Степанія, Мальчевська Олександра А., Челяда Катерина.
455 Скрибайло Ірина О., Лідія С.
476 Гарпис Іванна М.
479 Бесага Богдан, Єлисавета.
502 Ковальчук Дейл М., Михайлюк Кеннет В., Шилюк Михайло Гр.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

11 Запоточний Йосип.
76 Вейл Еліза А.
106 Романишак Ярослав І., Черниш Тарас.
114 Нескорощена Валентина З., Віра.
141 Кот Мирон.
146 Будзол Володимир.
163 Вілинська Варвара, Ярослава М.
217 Вінашевський Петро М.
221 Пенко Ричард Г.
268 Волошин Євгенія К.
271 Гомерда Євгенія А., Ірина, Марія, Ольга І., Петро Р., Ярослав Ст.
328 Турчин Валентина.
336 Шнайдер Давид І., Даґлес, Дора А.
430 Гаврищак Мирослав.
432 Артимко Павло М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

33 Грод Іван мол., Олена, Орися.
204 Кандюк Марта О., Роман Б. П.
254 Мазур Меланія М.
287 Кухарук Ґері М., Мирон Г.
414 Горак Аркадій М.
484 Гук Степан Ю. Н.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

141 Панасюк Ірина М., Роман.
221 Модерак Донна Є.
445 Марець Зузанна Л.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

38 Кнокс Кетлін М., Патрикія О., Юдита А.
83 Гринішак Володимир, Ірина, Микола, Оксана.
140 Киршак Василь І., Чіреллі Карін Л., Франко Д.
141 Сторонський Петро, Степан.
147 Глесс Григорій Д., Дебора І., Єфрем П.
154 Діденко Уляна, Онищук Марта, Пасічник Ірина К.
229 Гуменчук Михайло.
321 Копак Каролина М.
327 Дуляк Анна М.
346 Гіщинський Андрія, Алфія, Зенон, Лідія; Лішнянський Мирослав П.
347 Матвієвська Катерина, Марія, Степанія.
355 Кіффер Шови Л.
399 Казановський Нарциз Я.
414 Горак Аркадій М., Христина А., Юлія М.
423 Попович Галина 2, Зиновій-Зенон 2, Софія 2.
441 Стеблинська Люба Н.
471 Попович Адріян Д., Ірина О.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

79 Кухарук Ґері М., Мирон Ю.
106 Федюк Марія А.
152 Пригода Дарія А. М.
194 Горак Аркадій М., Гук Степан Ю.
397 Васараб Ольга.
415 Грод Іван мол., Олена, Орися.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:

30 Зілинська Тереса.
76 Рей Ірина К.
78 Дрончак Михайло.
127 Була Христина, Шрамко Петро.
141 Кот Мирон.
148 Більський Давид І.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

23 Захаріясевич Катерина М.
45 Вигінний Юрій.
49 Хронович Іван.
54 Беррі Йосип Ст., Юдита А.
57 Кухар Ольга.
70 Лазорко Віра Р., Єлисавета Д., Марія А.
150 Данилович Патрикія.
163 Білинська Ярослава М.
171 Колодій Аркадія, Шкляр Микола Б.
200 Кокольська Ольга.
206 Герман Каролина Л. К., Турчин Павло С., Чагарин Іванна К.
221 Андрух Михайло.
238 Турчин Михайло І., Ярош Олена.
240 Столяр Галина.
257 Литар Олександер.
277 Крупа Борис В.
287 Пипяк Юрій мол., Шостак Анна.
305 Дацько Йосип.
310 Баймак Михайло.
353 Верле Олександра І.
361 Волф Одарія, Лакомський Павло, Ноль Степан, Томашівська Ірина.
370 Лісевич Галина Т.
371 Іваськів Марія А.
414 Кульчицький Володимир О.
430 Рудакевич Юрій В.
432 Бодикевич Ярослав, Гук Іванна М., Угрин Надія Є.
435 Гаврилко Ґері І.
439 Добровська Тамара Е.
445 Рудницький Ждан.
461 Субоситс Розамарія.
466 Гут Ірина.
469 Мазур Даяна.
490 Кармазин Вірґінія Дз.
502 Михайлик Роналд Д.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

83 Новак Катерина.
91 Терпак Ярослав І.
134 Венгрин Євгенія М., Ланґе Олена К.
156 Закорчемна Даяна М., Кагуй Олена.
163 Гидуцька Долорес І.
175 Іванчук Клавдія Хр.
218 Клемент Лоретта І.
251 Кірик Кеннет.
264 Дік Михайло Ст., Роман К., Кереганський Степан Д., Косс Іван, Петерс Роберт Я., Шарлота М., Смосна Анна, Турко Анна, Розалія.
290 Куган Іванна К.
318 Лютий Єфрем, Карло.
345 Андрусецький Дарія, Єфрем, Федір; Грановський Даґмар О., Наталія О., Пилип О., Роберт О.; Перчишин Наталія М., Якимів Іван М.
362 Курко Василь, Михайло мол.
367 Башта Михайло.
385 Бруїлард Данило.
388 Коллінс Константина Р.
413 Глук Бриян Й.
414 Форнал Лорейна К.
420 Долинюк Євгенія Р., Степан Р., Филина А.; Обак Михайло Б. мол., Паланюк Сасиль Р.
481 Залевський Михайло В., Кравс Роман Т.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

11 Запоточний Йосип.
76 Вейл Еліза А.
146 Будзол Володимир.
204 Бучинський Богдан.
217 Бінашевський Петро М.
221 Пенко Ричард Г.
254 Біндас Филина.
271 Гомерда Євгенія А., Ірина, Марія, Ольга І., Петро Р., Ярослав Ст.
328 Турчин Валентина.
432 Бінаш Олена, Ваньо Таїса Я.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

112 Крайник Михайло А. мол.
131 Мицик Богдан.
221 Цебрій Степанія.
397 Бобинська Зореслава.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

292 Длуґош Денис.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31-го серпня 1964 р.)

Старий рід забезпечення	130
Кляса O	421
Кляса T	6,437
Кляса W	12,281
Кляса P20	15,813
Кляса E20	10,907
Кляса E65	1,245
Кляса P65	897
Кляса DP	344
Кляса ADD	1,507

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	162
Кляса 5E	184
Кляса E20	50
Кляса P20	49
Кляса 6C	2
Кляса P65	5
Кляса E65	5
Кляса E18	2
Разом:	50,441

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

Стан з 31-го серпня 1964 р.)

В клясі 1-ій на $ 500	1,060
В клясі 1-ій на $1000	594
В клясі 1-ій на $2000	4
В клясі 2-ій на $ 400	319
В клясі 3-ій на $ 100	232
В клясі 4P на $ 250	94
В клясі 4P на $ 500	2,563
В клясі 4P на $1000	1,450
В клясі 5E на $ 250	117
В клясі 5E на $ 500	3,404
В клясі 5E на $1000	1,453
В клясі 6C на $ 500	756
В клясі 6C на $1000	497

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	2,094
E20 на $1000	2,124
E20 на $1500	12
E20 на $2000	44
E20 на $2500	1
E20 на $3000	3
E20 на $4500	1
E20 на $5000	1
E18 на $ 500	1,083
E18 на $1000	2,134
E18 на $1500	21
E18 на $2000	98
E18 на $2500	4
E18 на $3000	16
E18 на $4000	2
E18 на $5000	5
E65 на $ 500	45
E65 на $1000	69
E65 на $1500	3
E65 на $2000	1
E65 на $2500	2
E65 на $3000	1
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,581
P20 на $1000	2,921
P20 на $1500	35
P20 на $2000	60
P20 на $2500	1
P20 на $3500	1
P20 на $4000	1
P20 на $5000	6
P65 на $ 500	25
P65 на $1000	77
P65 на $2000	2
P65 на $5000	2
Разом	25,020

З життя української громади в Боффало, Н. Й.

В містечку Гамбург біля Боффало відбуваються щорічно сільсько господарські ярмарки. Цьогорічний 125-ий з черги ярмарок відбувся від 22 до 29 серпня, є замітний тим, що в його рямцях була влаштована виставка народного мистецтва різних національних груп. На запрошення „Інтернаціонального Інституту" в Боффало українська громада взяла участь у виставці. Підготовкою її зайнявся місцевий відділ УККА під проводом його культ.-осв. реф. ген. Петра Самутина і орг. реф. Мих, Лисака. У наших громадян найшлося досить високомистецьких речей, якими можна було виповнити відступлене українцям на виставку приміщення. Влаштування українського кіоску слід завдячувати проф. Ол. Бережницькому, п.Мих. Бельмезі, п. Юрію Гудим'якові та паням: Олі Чмолі, Оксані Бережницькій, Олені Морозевич.

Згідно з твердженням дижурних дівчат, членів укр. молодечих організацій СУМА, Пласт, ОДУМ, виставку відвідали тисячі людей. Відвідувачі живо цікавилися українським відділом, а особливо українськими вишивками і писанками. Дижурні дівчата в народних одягах давали відвідувачам відповідні пояснення на численні запитання.

В часі ярмарку була влаштована парада, в якій українці також взяли участь. Українська група в поході начислювала 30 осіб. Всі були в народніх одягах, з різних земель України. Українську групу замикав гуцул на коні.

Гуцулом був справжній уродженець Гуцульщини — п. Михайлюк. Правда, кінь під ним був американський.

Організацію української групи для походу зайнялися пані: Олена Морозевич, Ірина Чучман, Віра Квасницька.

М. Л-а

Популярність Юліяна Тувіма на Україні

70 років тому народився видатний польський поет Юліян Тувім, нині вже покійний. Його поезії перекладали на українську мову М. Рильський, Ю. Булаховська, Д. Павличко, ще раніше Юра Шкрумеляк. „Вибрані поезії" Ю. Тувіма, видані в Києві, розкуплено „протягом декількох днів", загальний наклад його творів у перекладі на українську мову становив дотепер понад 250 тисяч примірників. (За „Літературною Україною" з 15 вересня).

Головний Уряд УНСоюзу

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник:
JOSEPH LESAWYER
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Заступник головного предсідника:
STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago 34, Ill.

Заступниця головного предсідника:
Mrs. GREGORY HERMAN
601 Maywood Avenue
Maywood, N. J.

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Головний касир:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie Street
Winnipeg, Man., Canada

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

PETER PUCILO
10111 South Artesian Street
Chicago, Ill.

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Avenue
P. O. Box 467
Woonsocket, R. I.

JOHN W. EVANCHUK
9312 Sherman Road
Morton Grove, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ

BOHDAN ZORYCH
604 Bathurst
Toronto, Ont., Canada

BOHDAN MELNYK
5155 2nd Ave., Rosemount
Montreal, Que., Canada

RUSSEL HUK
157 Adelaide Street
Hartford, Conn.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago 51, Ill.

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd.,
W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

IVAN ODEZYNSKY
5909 North Camac Street
Philadelphia, Pa.

Mrs. HELEN OLEK
2151 N. Lorel Avenue
Chicago 39, Ill.

Mrs. OSYPA OLINKEVYCH
1900 Forestdale Avenue
Cleveland 9, Ohio

MYRON KUROPAS
3301 N. Newland Avenue
Chicago 34, Ill.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 17th Street
Brooklyn 15, N. Y.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson Street
Philadelphia 41, Pa.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand St. - Jersey City 3, N. J.
Поштова адреса УНСоюзу:
P. O. Box 76 — Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 5-8760

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Дорослі	Діти	Разом
Стан з 31-го липня 1964 р.	58,099	25,876	83,975
Активні члени ПРИРІСТ у СЕРПНІ 1964 р.:			
Нові члени	179	123	302
Прийняті наново	37	29	66
Прийняті з перехід. листками	33	10	43
Зміни кляс забезпечення	8	4	12
Прийняті з Департаменту Молоді	4	—	4
Разом:	261	166	427
УБУТОК у СЕРПНІ 1964 р.:			
Суспендовані члени	98	43	141
Відійшли з перехід. листками	28	10	38
Зміни кляс забезпечення	7	8	15
Відійшли до дорослих	—	7	7
Померли	56	1	57
Вибрали грошові звороти	24	16	40
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	26	47	73
Відійшли на випл. забезп. вповні	51	45	96
Відійшли на част. випл. забезп.	1	—	1
Відійшли на безпл. продовж. забезп.	—	—	—
Разом:	291	177	468
Члени, які виплатили вкладки ПРИРІСТ у СЕРПНІ 1964 р.:			
Виплачене забезпечення	52	45	97
На безпл. продовження забезпеч.	34	21	55
Разом:	86	66	152
УБУТОК у СЕРПНІ 1964 р.:			
Померли	3	—	3
Вибрали готівку	7	12	19
Привернені в актив.	17	13	30
Разом:	27	25	52
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем серпня 1964 р.:	58,128	25,906	84,034

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за серпень 1964 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж серпня 1964 року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1964 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	255.82
2	157.05
3	120.47
4*	302.99
5	622.50
6	66.57
7	202.60
8	653.06
9	120.28
10	28.50
11	116.99
12*	272.62
13	422.68
14	470.12
15*	510.55
16	81.08
17	62.67
18	15.67
19*	84.36
20	566.71
21	218.44
23	113.57
24	123.43
25	549.24
26	10.20
27	584.34
28	138.21
29	333.77
30	119.56
31	110.78
32	15.76
33	356.08
34	13.31
35	171.56
36	326.85
37	356.22
38	363.67
39	1,148.04
40	45.42
41	26.16
42	1,359.31
43	1,545.04
44*	94.25
45	454.58
46	210.69
47*	194.37
49	183.41
51*	55.14
52	108.75
53*	125.00
54	128.04
55	274.55
56	148.90
57*	605.04
58	187.02
59	640.95
60	41.16
61*	64.57
62*	243.70
63	805.02
64	236.84
65	193.07
66	19.74
67	104.06
68	396.75
69	110.97
70	247.41
71	318.28
72	28.61
73	97.04
75	326.57
76	935.24
77	78.77
78	187.56
79	17.19
80	41.65
81	182.71
84	150.50
85	170.68
87	56.78
89	24.36
90	283.96
91	149.13
92	51.47
93	130.69
94	2,321.84
95	70.08
96	337.23
97	119.26
98	71.37
99	140.30
100	253.52
101	22.34
102	891.74
103	163.74
104	260.80
105	429.37
106	953.54
107	124.27
108	58.85
109	109.72
110	19.78
111	29.28
112	324.87
114*	1,164.24
115*	149.37
116*	439.85
118	25.77
119	165.11
121	446.05
122	85.24
123	106.03
124	144.11
125	440.36
126	74.34
127	1,165.02
128	146.24
130	486.34
131*	434.40
132	91.98
133	247.20
134	101.42
135	13.22
137	167.93
138	55.82
139*	95.76
140	65.21
141*	125.75
142	256.04
143*	492.67
144	109.16
145	92.05
146	306.52
147	884.54
148	44.82
149	170.76
150	195.86
151*	234.24
152	178.57
153*	1,475.73
154*	218.28
155	1,052.44
156	440.96
158	266.99
159	86.38
160	55.29
161	675.82
162	26.08
163*	985.78
164	172.02
165*	83.77
166	30.64
167	58.46
168	253.77
169	32.17
170	340.47
171	329.73
172	89.25
173	373.34
174	320.89
175	522.74
176	217.46
177	304.72
178	131.91
179	130.93
180	135.27
181	70.48
182	220.73
183	218.87
184	286.20
185	40.93
186*	85.42
187	80.26
188	132.87
190	40.82
191	801.44
192*	686.36
193	24.29
194*	2,014.93
195	13.41
196	37.25
197	14.78
198	8.12
199	35.40
200	333.38
201	16.06
202	61.90
204	1,699.30
205	9.35
206*	493.76
207	60.96
208	53.10
209	30.80
210	166.53
211	272.39
212	62.62
213	68.38
214	117.68
215	40.75
216	11.53
217	1,091.10
218	223.79
219	538.17
220	785.61
221*	3,061.28
222	35.85
223	259.36
224	66.45
225	7.69
226	139.72
227	17.85
228	46.65
229	58.33
230	705.23
232	60.31
233*	645.33
234	332.63
235	183.70
236	276.50
237	272.84
238	379.26
240	1,277.14
241	44.83
242	279.73
243	98.76
244	17.27
245	374.32
246	28.06
247*	244.13
248	188.37
249	19.15
251	468.10
152*	266.52
253	241.89
254	483.55
255	19.68
256	269.67
257*	737.13
258	10.51
259	199.01
261	56.41
262	17.14
263	30.43
264	50.71
265	90.22
266	964.48
268	92.26
270	472.05
272	26.00
274	215.65
275	57.93
276	430.10
277	1,450.82
278	27.12
279	28.30
280	150.17
281	210.63
282	57.38
283	338.02
284	108.93
285	133.50
286	136.96
287	667.70
288	218.68
289	295.58
290	142.04
291*	530.12
292	1,006.23
293	492.40
294	14.92
295	429.09
296	160.98
297	11.78
299	101.78
300	60.55
301	239.51
303	2.10
304	526.66
305	322.36
306	97.63
307	193.95
308	101.70
309	32.15
310	172.98
311*	19.45
312	44.06
313	31.09
314	95.39
315*	126.43
316	1,322.92
317	144.06
318	59.23
320	424.18
321	188.80
322	49.43
323	130.42
324	203.58
327	222.73
328*	388.92
329*	114.67
330	264.40
331	64.56
332	96.98
333	102.68
334	728.88
336	713.47
337	734.71
338	139.68
339	184.86
341*	1,233.76
342*	731.11
343	262.82
344	62.54
345	650.38
346*	474.33
347	256.33
348	402.48
349	276.19
350	282.68
351	75.09
352	170.89
353	262.78
354	142.56
355	120.69
356	204.03
357	51.19
358	37.16
359*	62.69
360*	203.48
361	2,117.38
363	113.29
364	568.93
365*	48.70
367	1,471.24
368*	295.03
369	147.21
370	284.15
372	869.05
373	117.70
374*	222.62
375	510.63
376*	87.58
377	32.89
379	2,675.18
380*	235.02
382	18.84
383	337.87
384	78.16
385	842.34
386	81.14
388	421.96
390	57.48
391	43.65
392	6.67
393	38.18
394	77.52
395	58.75
396	16.46
397	1,061.40
398	35.98
399	803.03
401	27.67
403	123.47
404	137.72
405	43.94
406	299.43
409	60.90
410	27.14
411	17.12
413	135.79
414	621.81
417	23.35
418*	253.46
419*	99.19
422	149.96
423*	1,244.18
424*	103.30
425*	25.28
427	218.60
429*	54.12
430	1,036.58
432*	5,697.91
433	183.99
435*	69.18
436	179.79
437	651.65
438	59.86
441	279.06
444*	146.94
445	659.67
446	160.88
447*	144.55
449	13.53
450	162.46
451*	334.08
452	138.11
453	69.07
454	123.88
457	290.75
458	293.68
459*	102.14
460	54.54
464	343.56
465*	250.85
466	189.89
469*	703.99
470*	57.42
471*	1,527.59
472	490.83
473*	1,093.71
475	26.27
476	146.80
477	214.22
478*	114.28
479*	158.50
480	71.90
481	179.77
482	73.25
484	432.99
485*	33.81
486	106.73
487	276.74
488	66.70
489*	647.24
490	63.98
491	137.80
494*	222.43
495	147.59
496	6.54
497*	862.76
498	322.85
499*	42.66
500*	8.37
501	15.24
503*	156.19
504	46.38
506*	169.48

З місячних владок старших членів ---------- $131,178.05

АКЦИДЕНТОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив
14	29.80
16	3.70
20	4.80
25	1.70
27	4.80
29	.85
39	34.00
46	1.00
54	1.10
59	3.65
80	11.00
83	37.80
90	.85
96	1.10
102	3.30
103	2.70
114*	23.35
125	1.10
150	1.00
153*	15.50
155	2.55
170	1.10
171	1.10
172	34.00
173	13.85
174	41.60
175	7.20
182	1.95
184	1.10
191	3.30
194*	65.80
208	1.35
214	3.30
220	1.90
221*	14.55
226	2.15
233*	3.80
234	.85
236	6.30
238	12.20
251	5.00
252*	2.90
254	1.10
257*	6.15
266	5.25
270	3.05
277	21.65
282	2.55
287	10.75
293	12.20
301	2.45
304	1.10
307	24.80
309	3.70
316	2.70
320	31.45
328	3.95
334	15.55
337	12.20
338	.85
341	7.80
345	4.35
346*	22.85
349	15.15
360*	20.15
361	14.20
371	2.65
372	24.40
379	2.35
383	9.20
385	11.50
397	9.20
418*	12.10
423*	5.00
427	1.70
430	12.25
432*	43.20
437	3.45
445	33.60
458	15.20
471*	1.10
472	3.85
473*	11.00
478*	12.35
494*	12.20
498	2.80
495	.85

З місячних вкладок від членів обезпечених в акцидентовому обезпеченні ---------- $886.85

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Відділ	Заплатив
1	77.40
2	19.30
3	116.66
5	168.93
6	43.90
7	54.84
8	317.22
9	23.42
10	50.56
11	29.87
12	39.26
13	183.04
14	296.44
15*	194.91
16	74.08
17	1.06
18	6.64
19*	6.24
20	276.40
21	64.32
23	97.08
24	1.50
25	76.90
26	1.50
27	46.02
28	12.32
29	57.15
30	5.75
31	.50
33	106.13
34	4.05
35	122.95
36	93.61
37	126.55
38	294.87
39	405.52
40	24.32
42	542.19
43	7.52
44*	17.53
45	340.80
46	78.45
47*	62.08
49	71.94
51*	57.55
52	84.95
53*	85.00
54	122.90
55	152.52
56	55.00
57*	589.77
58	126.33
59	226.69
60	7.54
61*	33.05
62*	71.45
63	498.69
64	141.58
65	34.25
66	12.41
67	48.17
68	103.48
69	50.37
70	148.65
71	116.32
73	32.38
75	222.48
76	203.42
77	2.50
78	36.05
79	1.50
80	19.02
81	176.76
84	78.50
85	20.42
87	37.27
90	53.04
91	11.76
92	8.69
93	58.11
94	741.73
96	189.20
97	57.07
98	21.32
99	88.36
100	14.36
102	571.99
103	73.65
104	99.00
105	218.61
106	325.64
107	124.46
108	42.81
109	53.34
110	7.57
112	126.40
114*	299.05
115*	80.37
116*	74.58
119	32.21
121	210.00
122	24.70
123	20.70
124	12.25
125	363.70
126	7.15
127	264.87
128	8.93
130	283.42
131*	461.46
132	9.51
133	24.20
134	8.23
137	94.08
138	15.19
139*	31.35
140	74.53
141*	38.93
142	124.92
143*	170.07
144	70.88
145	22.75
146	205.34
147	246.08
148	3.25
149	57.88
150	32.65
151*	101.59
153*	961.56
154*	46.17
155	633.30
156	160.26
158	32.46
159	1.88
160	1.67
161	224.86
162*	222.27
163*	430.53
164	26.79
165*	13.83
167	74.92
168	25.28
169	16.71
170	102.61
171	242.77
172	71.20
173	124.43
174	123.22
175	104.09
176	80.22
177	124.11
178	49.04
179	28.73
180	85.26
181	10.71
182	70.00
183	98.97
184	71.82
185	8.88
186*	4.17
187	30.08
190	7.82
191	486.81
192*	331.09
194*	529.39
199	10.12
200	138.74
201	4.68
202	6.64
204	399.21
206*	94.93
207	4.74
208	40.51
209	3.81
210	116.80
211	59.83
212	6.91
213	30.36
214	159.70
215	31.84
216	20.29
217	408.42
218	60.35
219	192.35
220	358.38
221*	995.26
222	18.21
223	4.24
224	55.36
225	3.73
226	248.98
229	5.74
230	394.06
232	1.56
233*	234.13
234	232.96
235	28.31
236	124.28
237	80.75
238	461.78
240	764.00
242	12.39
243	35.30
244	1.36
245	101.53
147*	46.61
248	40.16
251	398.99
252*	116.63
253	5.84
254	437.75
255	4.84
256	44.22
257*	283.63
258	.50
259	64.92
261	40.38
262	18.27
263	7.80
264	10.81
265	39.04
266	411.27
268	99.04
270	92.47
274*	244.92
275	45.80
276	117.05
277	472.55
278	20.08
279	5.28
280	13.01
281	125.00
282	36.06
283	212.49
284	47.52
285	9.41
286	1.96
287	374.14
288	172.96
289	129.65
290	103.28
291*	154.92
292	416.20
293	274.36
294	1.91
295	269.95
296	59.58
297	4.28
299	48.59
300	7.32
301	157.10
303	28.30
304	212.87
305	144.83
306	21.80
307	129.34
308	36.66
309	34.68
310	51.78
311*	3.00
312	10.25
313	30.13
314	38.40
315*	24.40
316	645.56
317	78.53
318	18.97
320	178.86
321	103.94
322	18.25
323	134.69
324	25.23
327	261.57
328*	278.10
329*	11.36
330	224.16
331	4.55
332	16.51
333	19.77
334	214.49
336	212.06
337	203.93
338	179.48
339	36.39
341*	299.76
342*	186.60
343	70.64
344	29.38
345	231.15
346*	269.76
347	106.03
348	185.95
349	120.28
350	190.70
351	7.61
352	59.25
353	64.74
354	41.51
355	82.04
356	71.41
357	5.69
358	1.00
360*	82.15
361	629.37
363	56.82
364	258.06
365*	6.50
367	651.75
368*	62.36
369	32.36
370	153.83
371	80.94
372	268.50
373	24.64
374*	178.08
375	63.85
376*	30.68
377	28.94
379	1,164.76
380*	203.10
383	172.09
384	37.56
385	455.90
386	127.97
388	338.90
390	19.42
393	9.79
394	26.48
397	380.45
398	42.09
399	402.98
402*	5.64
403	39.27
404	56.24
405	12.50
406	23.28
409	3.90
410	71.57
411	9.79
413	47.18
414	374.14
417	11.68
418*	120.18
419*	95.31
422	96.56
423*	319.66
424*	11.12
427	313.56
428	42.09
429*	6.98
430	272.85
432*	2,018.02
433	91.69
435*	8.19
436	169.05
437	230.26
438	10.15
441	158.70
444*	12.70
445	192.88
446	23.10
447*	62.04
449	33.07
451*	107.34
452	52.45
453	8.10
454	216.15
457	105.70
458	153.61
460	48.57
464	316.40
465*	114.14
466	203.67
469*	35.01
470*	10.40
471*	1,249.64
472	223.04
473*	334.00
475	5.29
476	32.67
477	134.43
478*	126.27
479*	15.52
481	55.14
482	4.25
484	196.60
486	42.21
487	30.06
488	3.79
489*	2.25
490	74.49
491	70.85
494*	24.24
495	61.25
497*	326.97
498	79.08
499*	52.30
500*	30.65
502	17.73
503*	103.54
504	81.32
506*	100.60

З місячник вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення ---------- $ 53,239.23

При Відділах, означених зіркою (*), в далих сумах є включені залеглі місячні вкладки.

З місячних вкладок від членів	$185,304.13
Відсотки від бондів	40,858.95
Відсотки від стаків	106.25
Відсотки від морґеджів	36,952.96
Відсотки від членських позичок	1,186.92
Чинш від реальностей в Джерзі Сіті, Н. Дж.	3,000.00
Приходи від реальностей в Керґонксоні, Н. И.	71,559.60
Приходи друкарні і книгарні	27,210.39
З переносу федерального податку за помічні сили	1,650.36
З переносу стейтового податку за помічні сили	130.08
З переносу резерви за переписаних членів до інших кляс	232.00
Вплати на заплату податків на морґеджових інвестиціях	1,555.00
Вплати на покриття коштів при морґеджових інвестиціях	220.00
Зворот премії від додаткового обезпечення	13.29
Зворот виплаченої посмертної запомоги з додаткового обезп.	861.00
Вплати на англомовну українську енциклопедію	172.00

ПЕРЕНОС ДО ТРОСТОВИХ ФОНДІВ

Відд.	
281 Мороз А. Маріон	500.00
Разом	$371,512.93

ВІД ІНВЕСТИЦІЙ

Сплати морґеджів	$ 49,056.55
Сплати бондів	25,000.00
Сплати членських позичок	13,521.14
Разом	$ 87,577.69

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок відсотки від інвестицій і переноси	$371,512.93
Від інвестицій	87,577.69
Разом прихід за серпень 1964 рік	$459,090.62

РОЗХІД:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

29 Фельч Михайло	$ 1,000.00
76 Дідилівська Катерина	1,000.00
76 Дідилівська Катерина	750.00
100 Сотяк Михайло	1,000.00
103 Яремчук Василь	500.00
106 Подоляк Анна	500.00
106 Гавришків Петро	1,000.00
109 Ростоцький Іван	1,000.00
114 Фурчак Варвара	1,000.00
114 Фурчак Варвара	500.00
123 Поточняк Михайло	2,000.00
127 Качор Лука	1,000.00
145 Куник Ізидор	1,000.00
155 Сташків Микола	1,000.00
155 Сташків Микола	1,000.00
158 Цьвикало Пелягія	500.00
164 Генгер Людвік	1,000.00
167 Філіпська Стела	500.00
176 Гнатушко Катерина	500.00
179 Труню Петро	1,000.00
180 Малецький В. Степан	500.00
180 Малецький В. Степан	500.00
182 Комар Василь	1,000.00
182 Гаврилів Іван	1,000.00
185 Проць Александер	500.00
204 Каришин Данило	500.00
213 Ощуст Михайло	1,000.00
221 Дацьків Марія	500.00
223 Максимик Михайло	1,000.00
230 Брях Іван мол.	500.00
257 Гаврилів Анна	500.00
277 Борждун Юрій	1,000.00
292 Войтович Текля	500.00
296 Вайко Марія	750.00
296 Зарічняк Григорій	500.00
325 Джус Вілльям	1,000.00
330 Чернянський Василь	500.00
336 Гбур Текля	1,000.00
349 Ґелета Каська	500.00
350 Матрафел Микола	750.00
361 Кольба Данило	500.00
361 Горняк Володимир	500.00
362 Васюрка Микола	1,000.00
375 Вережницький Ол.	500.00
379 Христан Дмитро	500.00
410 Федірко Анастазія	1,000.00
423 Доскоч Марія	500.00
423 Доскоч Марія	500.00
423 Синило Уляна	500.00
423 Синило Уляна	500.00
423 Бридун Володимир	1,000.00
433 Мірошниченко Іван	500.00
488 Мамчук Теодор	500.00
Виплачено посмертних запомог	$39,750.00

ІНШІ ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНОГО ФОНДУ

Відійшли з виплаченими грамотами в готівці (ендавмент)	$38,250.00
Грошові звороти	14,618.40
Виплати на реальностях в Джерзі Ситі, Н. Дж.	2,730.49
Заплата вкладок за додаткове обезпечення	824.27
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	232.00
Заплата вкладок за дітей котрих родичі померли	105.09
Дивіденда для наново прийнятих членів	21.90
Заплата податків на морґеджових інвестиціях	8.67
Разом інші виплати	$56,790.82

ПОВТОРЕННЯ

Виплати посмертних запомоґ	$39,750.00
Інші виплати посмертного фонду	56,790.82
Разом виплачено з посмертних фондів	$96,540.82

ВИПЛАТИ СИРІТСЬКИХ ЧАСТИН ПО БЛ. П.

Відд.	
370 Павлишин Микола	$200.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ НАРОДНОГО

Колеґія Св. Василія в Стемфорді	$500.00
Організація Оборони Лемківщини	100.00
Український Вільний Університет в Мюнхені	100.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальностях в Керґонксоні, Н. И.	$65,844.30

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ ЗАПОМОГОВОГО

Відд.	
1 Ференц Дмитро	$ 35.00
5 Спирко Ілія	35.00
5 Мельник Анна	25.00
6 Мурин Анна	25.00
8 Внук А. Іван	35.00
8 Оліяр Клафіра	25.00
8 Атаманчук Софія	25.00
20 Пригорський Йосип	35.00
20 Сажинська Юлія	25.00
29 Вайпа Антін	35.00
29 Вайпа Андрій	35.00
30 Віллік Едвард	35.00
33 Несевич Катерина	25.00
33 Коцоловська Вік.	25.00
39 Порциналюк Гнат	35.00
45 Юрков Марія	25.00
56 Куцло Теодор	35.00
83 Гринків Михайло	35.00
83 Мартинюк Емма	25.00
100 Кукула Єва	25.00
106 Іванюк Андрій	25.00
106 Крупка Степан	35.00
112 Сідорович Єва	25.00
121 Ткачук Микола	35.00
121 Тибінко Іван	35.00
125 Канюк Софія	25.00
140 Терлецький Василь	35.00
155 Савка Степан	35.00
155 Телешевський Чалий	35.00
161 Довжицька Катерина	25.00
163 Шостак Марта	25.00
168 Космина Андрій	35.00
168 Космина Григорій	35.00
168 Іванило Теодор	25.00
170 Мілянович Антін	35.00
170 Грабар Іван	75.00
176 Супіловський Мартин	35.00
191 Лещишин Антін	35.00
191 Помібер П. Йосип	35.00
191 Мельник Онуфер	35.00
194 Станко Лідія	25.00
194 Гнатишин Степан	35.00
194 Мастикаш Василь	75.00
204 Пйонтка Гелина	25.00
208 Драган Розалія	25.00
213 Сомик Іван	35.00
218 Лабай Марія	25.00
230 Вуйчик Іван	35.00
230 Чижовський Юрій	35.00
233 Дудуш Параскевія	25.00
237 Кацюбан Филип	35.00
242 Філдс Ольга	25.00
245 Гуцман Степан	40.00
254 Сенцьо Гелина	25.00
265 Коцюбка Максим	25.00
265 Самець Іван	35.00
268 Волошин Марія	25.00
287 Кріса Ксеня	25.00
287 Лутвінюк Марія	35.00
292 Липецька Нелі	35.00
292 Сеник Степан	25.00
292 Варанецький Микола	35.00
296 Дмитрів Семко	35.00
300 Вархола Андрій	35.00
305 Рой Гелина	25.00
319 Ткач Марія	25.00
330 Микитюк Анна	25.00
337 Турик Микола	25.00
339 Коруд Василь	35.00
339 Куничка Марко	25.00
348 Моріс Йосип	25.00
352 Щербак Ярослав	35.00
352 Кіт Дмитро	50.00
356 Солонинка Катерина	25.00
361 Савіцький Максим	35.00
361 Савіцький Михайло	35.00
361 Сагайдак Марія	25.00
361 Василишин Микола	35.00
361 Лушпинський Тома	35.00
361 Зелений Григорій	35.00
361 Скоревич Евстахій	35.00
361 Фурик Анна	25.00
367 Хомик Софія	25.00
367 Серветник Параска	25.00
367 Лиляк Цецілія	25.00
371 Стасіцька Анастазія	35.00
371 Луців Михайло	25.00
379 Кавка Степанія	25.00
379 Ванкевич Катерина	25.00
385 Бородай Анастазія	25.00
400 Яворський Петро	35.00
400 Вус Софія	25.00
406 Нагірна Марія	25.00
406 Грабаня Марія	25.00
429 Спук Йосип	35.00
436 Дичук Марія	25.00
450 Чубатий Роман	35.00
464 Драпак Марія	25.00
475 Кравчишин Марія	25.00
490 Ковальчук Катерина	25.00
490 Біловус Марія	25.00
Разом	$3,125.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ АДМІНІСТРАЦІЙНОГО

Виплати друкарні і книгарні	$ 26,405.00
„Свобода" за орган	16,600.00
Платня помічних сил	7,933.55
Платня головного уряду	3,249.99
Федеральний податок за помічні сили	2,435.92
Кошти подорожі і репрезентації	1,685.79
Винагорода постійним організаторам	1,300.00
Чинш за офіси у власному домі	1,000.00
Кошти подорожі постійних організаторів	824.97
Винайм машин (IBM) за зладження виказів і статистики	510.00
Зворот коштів відділовим секретарям	527.51
Кошти при морґеджових інвестиціях (оцінка реальностей)	465.00
Спортова акція	367.00
„Свобода" за праці і друки	307.44
Канадійська канцелярія	300.00
Виплати на пошту	252.40
Машини до канцелярії УНСоюзу	251.00
Канцелярійні друки і прибори	231.25
Телефон	224.24
Лікарі за нових членів і інші виплати	151.25
Оголошення	65.00
Кошти видання англомовної укр. енциклоп.	41.57
Вода і рушники	17.50
Асекураційні журнали	12.21
Вплати до братських організацій	10.00
Направи і чищення машин	8.55
Разом	$ 65,177.14

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в морґеджах	$152,455.40
Позички членам	5,386.92
Інвестовано на реальностях	2,716.32
Разом інвестовано	$160,558.64
Разом розхід	$392,145.90

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем липня осталася	$256,985.96
Прихід за серпень	459,090.62
Разом	$716,076.58
Разхід за серпень	392,145.90
Готівка з кінцем 31 серпня 1964 р. осталася	$323,930.68

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Список ч. 55

О. Левицька	Г. Явний, д-р	Е. Мартинюк
Я. Бобик	Г. Явний, д-р	Т. Калмук
А. Бобик	С. Явний	Т. Тилявський
П. Бобик	С. Явний	М. Лучанко
М. Бобик	С. Турчин	М. Марущак
С. Бобик	З. Турчин	О. Кобаса
А. Павлюк	М. І. Томоруг	А. Журко
О. Павлюк	Н. Шміґель	Р. Вомпел
А. Дудар	С. Орищин	А. Т. Осічук
М. Дудар	О. Орищин	А. В. Голод
В. Панасюк, д-р	Б. Орищин	Е. Грещак
О. Панасюк	С. Орищин	І. Грещак
А. Бурий	Г. Рапок	Б. Грещак
А. Содук	А. Забудько	
М. Кашуль	Д. Т. Лазаре	

Сума проголошених чеків	$ 97.20
Раніше проголошено	$17,128.40
РАЗОМ	$17,225.60

Список ч. 56

Д. Слободян	Ю. Дубицький	Н. Лисогір
О. Антонович	С. Завальняк	М. Лисогір
М. Лепкалюк	І. Десняк	Н. Лисогір
М. Левицький	Р. Луцик	М. Лисогір
Я. Левицький	С. Олійник,	М. Мандибур
П. Постолюк	Г. Пейко	С. Максимів
М. Стецюк	О. Плящушок	Т. Симків
В. Стецюк	Др. О. Погорецький	Р. Слободян
Р. Бровар	М. Стефанович	М. Турко
В. Бровар	С. Хаміль	Я. Курчак
А. Бровар	А. Циганюк	А. Ленік
Б. Бровар	Др. С. Тимків	К. Ващук
Н. Бровар	Т. Тимків	Др. К. Ващук
А. Ляхімець	Е. Фогартий	А. Задойко
І. Кіфор	О. Гречин	С. Заверблий
О. Кіфор	М. Якимчук	В. Зорич
М. Кіфор	В. Юрків	Е. Криворучка
М. Кіфор	Др. О. Сохан	Е. Криворучка
І. Кіфор	О. Сохан	Н. Маштаяр
М. Симків	Р. Сохан	П. Маштаяр
В. Симків	Я. Бандура	Р. Пасіка
С. Боднарчук	Л. Бігун	Я. Ребрик
С. Боднарчук	В. Девенс	Я. Ребрик
С. Боднарчук	П. Девенс	Я. Сенчина
др. В. Білецький	Я. Івахів	М. Метрінко
Т. Білецька	С. Кланеник	Н. Починок
А. Вархоль	А. Косиненко	С. Сегейда
Д. Гандзюк	Е. Лисогір	З. Сегейда

Сума проголошених чеків	$ 241.05
Раніше проголошено	$17,225.60
РАЗОМ	$17,466.65

Список ч. 57

А. Вовк	О. Павлів	О. Мартиненко
Я. Черевко	М. Янів	М. Мартиненко
І. Ніцевич	С. Павлів	А. Пліщук
І. Ніцевич	Я. Янів	І. Бартин
Р. Нісевич	Д. Шмаґала	М. Тамасі
Г. Ковальчук	М. Станько	Д. Досій
Т. Ковальчук	А. Нетага	А. Мацяк
І. Баранник	Д. Смерека	Н. Никпон
В. Сметанюк	Р. Крат	О. А. Міщан
І. Світ	Р. Слободян	А. Зазворський
О. Лебедович	П. Бнек	М. Яворенко
І. Нельсон	Е. Стецьків	В. Яворенко
Р. Дзядів	К. Буш	С. Комар
І. Богач	Н. Стецьків	Г. Войчак
Др. Ю. Фединський	А. Стецьків	Л. Войчак
В. Олейко	І. Макар	І. Парфанович
Р. Мандрусяк	У. Сапоцька	В. Чупа
Н. Павлів	І. Подуфалий	Е. Соколовський
А. Павлів	І. Петренко	І. Стефанишин
Др. Л. Романовський	Я. Валюк	І. Головка
І. Ківчак	Н. Коваль	О. Пастернак
М. Вагнер	В. Коваль	А. Ярема
М. Вагнер	В. Ластовецький	О. Предко
М. Четирко	Н. Німилович	Г. Штогрин
А. Мамчур	О. Німилович	П. Дрієх
Е. Мамчур	о. Р. Теодорович	І. Нестоящий
О. Мамчур	В. Теодорович	П. Кураленко
І. Сампара	О. Мандзій	В. Кузьмин
А. Сампара	С. Зелик	М. Шміґель
І. Федун	С. Зелик	І. Волошин
І. Федун	Н. Налисник	Я. Волошин
С. Федун	С. Цимбала	М. Волошин
Р. Федун	Др. І. Козак	Ю. Волошин
Р. Федун	М. Палідвор	Р. Волчук
О. Федун	Др. В. Палідвор	М. Волчук
С. Федун	І. Яворський	І. Волчук
О. Федун	А. Юрів	В. Слуцький
М. Витязь	С. Меленчук	П. Саротюк
Н. Бобченко	В. Якобеліс	К. Двояк
М. Бобченко	І. Яворський	С. Двояк
		І. Двояк

Сума проголошених чеків	$ 426.44
Раніше проголошено	$17,466.65
РАЗОМ	$17,893.09

Список ч. 58

С. Палям	В. Семчишин	І. Лазуренко
З. Гладчук	П. Корейко	Н. Лазуренко
Р. Гладчук	А. Оттенбрайт	Л. Юрків
І. Школяр	Т. Роговський	М. Борецький
О. Зулинський	П. Цвскало	Н. Будзіцький
Др. І. Ґелета	А. Гупп	В. Небошинський
С. Олійник	В. Костик	А. Валюх
А. Слота	О. Левицький	Д. Валюх
Др. В. Семків	С. Левицький	В. Валюх
М. Смерека	В. Качмарська	В. Бойко
М. Плечій	О. Коваль	П. Добош
П. Плечій	С. Слюсар	Д. Федорців
П. Драган	Др. М. Зарицький	М. Гаврилюк
І. Панчак	Е. Расп	І. Гнідь
Ф. Триш	Др. М. Сатурський	Б. Мельничук
М. Ковбаснюк	В. Поцілуйко	М. Ясіновська
Др. Ю. Чвартацький	В. Дідик	В. Ровенко
В. Станґль	Р. Доляк	М. Мартинюк
В. Стеткевич	В. Доляк	В. Пісочко
Я. Верґановський	Я. Доляк	І. Турко
В. Пеленський	Ю. Кисілевський	Т. Турко
О. Васильків	Л. Луців	Г. Геза
В. Смолинський	Т. Опарик	В. Геза
К. Костик	М. Семенина	Г. Танчак
П. Костик	В. Семенина	Т. Тещук
К. Наконечна	В. Семенина	С. Хойняк
Р. Кірчов	В. Семенина	Р. Дяків
Т. Кірчов	П. Крепич	М. Бич
М. Наконечний	І. Франко	С. Бич
Е. Дейвіс	Т. Франко	А. Григорович
Т. Чикета	Е. Корпало	Л. Григорович
К. Колісник	П. Корпало	Др. Я. Когутяк
А. Крупський	П. Корпало	Др. Я. Козарук
В. Наґрідже	В. Морман	В. Рабарський
Р. Воробкевич	М. Юров	В. Запаранюк
М. Кавка	о. С. Дашо	М. Дмитрів
В. Кавка	В. Котелевець	В. Гнатів
З. Кавка	М. Тарасюк	В. Сидор-Чарторийський
Др. Д. Фаріон	Ю. Кравчук	Е. Черенський
М. Фаріон	Д. Шмаґала	І. Новосад
О. Оришкевич	О. Бардачинський	Н. Хойняк
М. Шиян	В. Бойко	К. Манько
Т. Шмаґала	А. Сидорович	К. Гриценко
М. Заремба	Е. Іващук	В. Трильовський
М. Заремба	В. Іващук	І. Гурба
А. Черґава	М. Іващук	
К. Качмар	Г. Лазуренко	

Сума проголошених чеків	$ 472.65
Раніше проголошено	$17,893.09
РАЗОМ	$18,365.74

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка	$ 323,930.68
Морґеджі	7,864,406.08
Бонди	19,911,175.37
Позички членам	454,692.44
Реальности	571,432.93
Друкарня	26,784.68
Разом	$29,152,422.18

СТАН ДОВЖНИЙ:

Посмертні і резервові фонди	$28,046,715.48
Адміністраційний фонд	92,894.46
Конвенційний фонд	45,538.95
Запомоговий фонд	338,459.45
Народний фонд	12,964.51
Сирітський фонд	135,064.60
Спеціяльний фонд	390,742.80
Фонд Захисту	70,183.75
Фонд наглої потреби	19,858.18
Разом	$29,152,422.18

Роман СЛОБОДЯН, гол. касир

ВІСТІ З АВСТРІЇ

Марійський Концерт у Відні

24 травня о год. 4:30 у великій залі Ербар в окрузі Відня при Мюльґассе відбувся старанням Братства св. ВМЧ. Варвари у Відні Марійський Концерт, в якому взяли участь 2 хори, мішаний хор при церкві св. ВМЧ. Варвари та чоловічий хор богословів Духовної Семінарії у Ст. Габрісль, біля Відня під управою проф. Андрія Гнатишина та солісти бас - баритон Міляи Вукайлович, сопрано Сильвія Отмар-Штайн, альти Христя Любченко і Любця Гнатишин (дочка композитора) і бас Юліян Липовий.

Святочну промову по німецьки й українськи виголосив о. д-р Йосиф Кундриневич. При фортепіяні був Христоф Ґей.

Концерт розпочався піснею Дм. Бортнянського „Богородице! До Тебе нині прибігаєм" у виконанні мішаного хору св. Варвари, яка випала бездоганно. Слідуюча точка С. Макарова „Ангел вопіяше" — тріо в складі сопрано Сильвія Отмар-Штайн, та альти Христя Любченко і молода 16-літня Любця Гнатишин. Це тріо зробило дуже миле враження, бо добре дібрані голоси. Гимн А. Гнатишина „Возвеличення Пресвятої Богоматері" випав гарно. Дуже подобався соліст Міляи Вукайлович. Святкова промова в німецькій мові (гол. реферат) о. д-ра Иосифа Кундриневича зробила миле враження, а доповнення в українській мові було виголошене переконливо. В пісні Моцарта „Алилуя" удалося солістці Сильвії Штайн ідеально віддати цей твір.

У Н. Фоменка „Діво Маріє, хвала Тобі" до слів Я. Славутича-тріо, знов виявили себе гармонійно дібрані солістки.

Дебютантка Любця Гнатишин знайшла себе спокійно і певно в товаристві двох рутинованих співачок. Публіка була нею захоплена.

Гарно випав 86 псалом Веделя „Приклони Господи ухо Твоє" у виконанні хору св. Варвари. Андрія Гнатишина „Чи Ти мене, Боже, забуваєш" до тексту Т. Шевченка з чуттєвим сольом Міляна Вукайловича, — виконано гарно.

Після павзи виступив чоловічий хор австрійців Духовної Семінарії у Ст. Ґабрісль під керівництвом проф. Гнатишина з його композиціями „Тебе поєм", „Достойно єсть". Спокійно, зрівноважено, забуваючи, що це чужа мова, — співав цей хор питомців, зложений із 22 чужинців.

Клясичного Бортнянського чули ми в „Под Твою милость" із зрівноваженим, добрим голосом соліста Райнгольда Маєра. При вельми трудній народній думі М. Леонтовича про Почаївську Божу Матір („Дума про Почаївську Божу Матір") виявилося, що маємо до діла з наскрізь удатним експериментом Гнатишина.

Солісти брат Ганс Гаммерль — баритон — і брат Петро Бауер — тенор — дали вияв рідкої музикальности, так що простимо хорові богословів та солістам м'яке, не українське „ль" у вимові. Відтак знову виступ хору св. ВМЧ. Варвари (мішаного церковного хору) під управою проф. Гнатишина.

Буря оплесків була спонтанною подякою авдиторії за насолоду дириґентові, проф. Гнатишинові, обом хорам та всім солісткам і солістам, та за високий мистецький рівень цього концерту.

ВІДЕНСЬКА ХРОНІКА

Андрієвського у Відні
Доклад інж. Дмитра

Старанням Управи Українців Австрії „С У А" у Відні відбувся 19-го квітня в Домі Нанзена доклад гостя з Мюнхену, члена ВО УНРади, дипл. інж. Дмитра Андрієвського на тему „Країни Центро-Східньої Европи в Обєднаній Европі". Доклад був солідно підготований і поданий слухачам у легкій і гарній формі, що був загально доступний для різного роду слухачів, які гаряче оплескували промовця і заінтересування цим рефератом було велике, бо в дискусії багато присутніх забирало голос, а відповідав їм речево доповідач.

Фільмовий вечір маестра Василя Авраменка у Відні.

Відомий наш учитель національних танків, маестро Василь Авраменко з Ню Йорку висвітлив 27-го квітня в Домі Нанзена з рамени СУА свій двогодинний фільм із танкових виступів в ЗДА і Канаді, в якім показав нам на кіновій ленті свою довголітну працю учителя національних танків та виступи його танкових груп по всіх більших містах ЗДА і Канади. Публіка гаряче оплескувала фільм та самого маестра, як і присутнього проф. Л. Біберовича, редактора Вільного Слова, гостя з Канади, який також багато причинився до популяризації нашого танку в Америці, спровадивши Авраменка до Канади. Сходини СУА відкрив президент СУА проф. д-р Володимир Залозецький, представив гостей з Америки, віцепрезидест СУА мґр. Юліян Костюк.

Наше Богослуження в Малій Семінарії в Горні в Долішній Австрії.

9-го травня о год. 17.30 в Горні (містечко) в Долішній Австрії біля Відня в церкві „Лілієнфельдер Штіфт-у" в Малій Семінарії відправив Впр. о. Тарас Прокопів Ч. С. В. В. з Відня співану Службу Божу. Співав мішаний хор при церкві св. ВМЧ. Варвари з Відня під керівництвом дириґента, проф. Андрія Гнатишина. В Богослуженні взяли участь, крім хлоп'ячої малої семінарії, ще їхній отець ігумен та всі учителі священики і багато вірних австрійців з містечка Гарн, так, що не дуже простора церква була битком набита, бо вірні хотіли не лиш побачити наш прегарний обряд і послухати мельодійного голосу нашого священика та гарного церковного співу нашого хору, який повністю заступив гру органів. Присутні не завелися в своїх сподіваннях, була повна тишина під час майже півторагодинної відправи. Вірні ще довго не розходилися, немов ще раз переживаючи прегарний спів та враження з цілого нашого Богослуження. Під час Богослуження та навіть ще перед відправою відомий проповідник о. д-р Леманн пояснив присутнім нашу Літургію та різницю між обрядами грекокатолицьким - українським і римокатолицьким - латинським. Вірні могли стежити за відправою та все зрозуміти.

Вручення диплому закінчення Музичної Академії.

19-го червня відбувся на Музичній Академії у Відні на Гоймарк-у — виступ нашого молодого і талановитого ґітариста (студ. прав Лева Вітошинського, сена д-ра Юрія Вітошинського, бувшого голови віденської Січі). Наш молодий віртуоз гри на ґітарі закінчив з успіхом Музичну Академію і одержав диплом закінчення школи гри на ґітарі, т. зв. свідоцтво зрілости. При численно зібраній публіці, серед якої було багато українців, наш ґітарист пописувався своєю мистецькою грою на ґітарі, за що зібрав заслужено бурю оплесків.

Д-р Сергій Наклович

Міжнародний Конгрес хірургів у Відні.

У Відні 11 — 16 травня в Гофбурґу відбувся 14 Міжнародний Конґрес хірургів-спеціялістів, в якому взяло участь понад дві тисячі лікарів, спеціялістів хірургів з цілого світу. Як одинокий українець із ЗДА брав живу участь, крім ще одного українця з Канади Є. Черевка, в працях і дискусіях цього хірургічного конґресу наш земляк, родом з Галичини д-р мед. Маріян М. Малиновський, син відомого професора перемиської ґімназії сл. п. д-ра Степана Малиновського. Д-р Маріян Малиновський, — це знаний хірург в ЗДА і має широку практику в Грантсвілі в Західній Вірджінії, де є першим хірургом спеціялістом від операцій.

Д-р Сергій Наклович

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 2-го жовтня ц.р. відбудеться відкриття осіннього сезону Вечором Повакаційних Вражень з участю Ольги Соневицької, Лесі Храпливої та Івана Керницького. Передбачається концертова частина вечора. Початок о год. 8:30. Запрошуємо до участи всіх членів та прихильників Клюбу. —Управа.

Ще про могилу о. Агапія Гончаренка

Мені припала честь з рамени Комітету ім. о. А. Гончаренка з Міннеаполісу об'їздити околиці, де о. Агапій Гончаренко жив, працював, терпів, умер і є похований разом зі своєю жінкою, кревною великого італійського патріота Дж. Маццінi.

Жадна нація не має тут такої могили, в котрій спочиває такий славний український священик патріот о. А. Гончаренко (1832—1916). Але, на жаль, жадна нація так, мабуть, так скоро не забула б свого героя, як наша. Може це тому, що центром нашої еміґрації в ЗДА є індустріяльний Схід, а не золотий Захід.

Присутній тут недавно голова УККА, проф. Добрянський на своїм побаченню з представниками нашої еміґрації у Сан Франсіско — радив в справі о. Гончаренка вдатися до бувшого Шевченківського Комітету в Ню Йорку.

Така порада була б добра, коли б тут йшло лише, скажім, про поставлення пам'ятника Гончаренкам. Тут немає загальної прихильности не поінформованого американського загалу. Усе те є під дулом рушниці старого піонера Иосифа Майнке, не дуже прихильного сусіда Гончаренків колись, а теперішнього власника колишньої Гончаренкової України, та запеклого противника продажі того ґрунту комунебудь.

„Мій брат ніколи нікому не продасть тої землі, бо він не хоче тут ні парків, ні пам'ятників, ні відвідувачів" — заявила мені сестра Майнке, пані Н. Т. Гардер у Гейварді, як я її відвідував з п. О. Вебом із Сан Леандропару.

„Його тіло (о. А. Г.) треба усунути із тої землі. Вона і так йому не належала. Добре, що мій брат з рушницею та псами потрафить відганяти непрошених відвідувачів, коли вони входять з фронту фарми, від Фервю Ровд, — але він не може доглянути тих, що секретно сунуть зі сторони Андрія Ґаріна, чи з інших сторін . . ." Ні, ні, треба конче винести Гончаренків із братової фарми . . .

Не помогли мої чемні переконування, що і її брат і місто і стейт матимуть славу, прихід.., людей... (Вона м. і. показувала мені вахляр (фен), котрий Альбіна Гончаренко дістала від чоловіка при вінчанні у Ню Йорку в 1865 р. Про той вахляр я знав від неї з нашої переписки, і не помогли мої писанки, українські ляльки — дістати його для нашого музею ім. о. Гончаренка у Міннеаполісі.

Подібно, як п-ні Гардер думають й інші піонери... Вони лякають прихильників парку ім. Гончаренка у Гейвардськім Історичнім Товаристві, котре, з мейором Папасом, міською радою мають рішати справу переносу тлінних останків Гончаренків.

Про діяльність родини Майнків говорила мені вдова того ремісника, що позолочував написи для хрестів Гончаренків в травні 1915 р., пані Девлин, із Гейварду. Ця жінщина зі сльозами в очах говорила про усіми любленого, шанованого „Гончі". Так вони називали о. Гончаренка. Ось бачите нашу вулицю Б. Наш покійний батько саджав нас на коні по двоє душ на одного — а наші коні називалися Далл і Голді. Він провадив нас почерез ті гори, геть через кручі, через ліси до „України" о. Гончаренка. Хоч віддаль від нас є яких 5 миль до Гончаренків, — ми ішли туди годинами. Отець Г. розказував нам про козаків, про Україну та про те, що колись воскресне його нарід. Вона єдина, що вимовляла Україна, український як належиться. Інші старі приятелі висловлювалися про нього ось так: ми усі знали що він не був русский, що він належить до іншої нації, лише ми якраз не уявляли собі до якої — тоді, коли ми слухали о. А. Г. — „Місис Гончі" — приготовляла понч та перекуску — продовжала п-ні Девлин. Ми їли, бавилися і нім верталися до дому — вже сонце заходило. Так, прогулька до „Гончіє", то була справа цілого дня. І вона показувала всілякі знимки із тої прогульки, витинки з газет — усе тримала у найбільшій дбайливості; по побаченню — завивала усе і складала у сховок. Коли я попросив відбити собі знимки, син її ходив зі мною по місті як жандарм, щоб я не пропав . . . з її альбомом.

Для істориків про о. А. Г., подаю до відому, що поважний бизнесмен Р. Рід із Гейварду вперше привів Гончаренків із Сан Франсіско до Гейварду літом 1873 р. 22-го липня 1873 п-во Гончаренки купили 80-акрову фарму від Сенкевичів, котрі таки того самого дня купили її від И. Крушинського; за ту фарму тоді вони заплатили $ 700.

Довлин з братом пояснили, що Майнке мають багато впливу у Гейвард Історікал Сосайті та що вони все можуть переголосувати і забрати Гончаренків з їхнього місця спочинку . . .

Г. Г. Сосайті дня 21-го червня мали збори в справі могил Гончаренків. Н. Санґовил, місцевий історик мав доповідь на тему: „Гейвард'с Гончаренко".

На тих зборах він відчитав мойого листа про о. А. Г. Рішено чекати на опінію від американців та українців, а головно тих з Каліфорнії.

Ф. Луців

Увага! Едмонтон і околиця! Увага!

ЗАХОДАМИ МІСЦЕВИХ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— відбудеться —

в п'ятницю, 2-го жовтня 1964 року

о год. 8:00 вечером

в ЗАЛІ УНО при 10629 — 98 вулиці

ЗУСТРІЧ ГРОМАДЯНСТВА

з головним секретарем УНСоюзу

д-ром Ярославом Падохом

який є рівночасно касиром УККА і секретарем КПШ.

В програмі зустрічі доповідь д-ра Я. Падоха про справи УНСоюзу і громадські справи українців ЗДА, а опісля запити і відповіді.

До участи в зустрічі запрошуємо все місцеве і довколишнє Громадянство.

КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ЕДМОНТОНУ і ОКОЛИЦІ

Увага! Шикаго й околиця! Увага!

В понеділок 5-го жовтня 1964 року

о год. 7-ій вечора

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

при 841 Н. Вестерн Евню, ШИКАГО, Ілл.

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

ІЛЛІНОЙСЬКОЇ ОКРУГИ

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці й конвенційні Делегати наступних Відділів:

22, 33, 35, 80, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 125, 131, 139, 176, 190, 216, 220, 221, 222, 243, 252, 259, 301, 335, 379, 399, 423, 425, 452, 472, 499.

На порядку нарад:

1. Звіт з діяльности Окружної Управи
2. Звіт й доповідь обласного організатора УНСоюзу пана Володимира ГІРНЯКА.
3. Обговорення успішного закінчення кампанії в ювілейному році Українського Народного Союзу.
4. Обговорення аранжування БЕНКЕТУ та ОФІЦІЙНОЇ ПЕРЕДАЧІ МЕДАЛЬ о. ГРУШКИ союзовим діячам, заслуженим в кампанії в 70-річчя „Свободи".

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Увага! Стейт Коннектикат! Увага!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

— повідомляє, що —

в неділю, 11-го жовтня 1964 року

о год. 3:00 по полудні

в ЦЕРКОВНІЙ ЗАЛІ при 567 George Street

в НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

— відбудеться —

ОКРУЖНА НАРАДА

Відділв УНС стейту Коннектикат

в якій повинні взяти участь всі члени Окружної Управи, Відділові Урядовці, Конвенційні Делеґати і представники наступних Відділів:

10, 12, 18, 23, 54, 59, 67, 84, 138, 250, 254, 262, 277, 350, 370, 381, 387, 390, 414.

В програму Зборів ввійдуть:

1. Звіт з ювілейних святкувань 70-ліття УНСоюзу
2. Організаційні справи Округи

В нараді візьмуть участь:

Ярослав Падох — гол. секретар УНСоюзу

Ярослав Гук — головний радний УНСоюзу

ОКРУЖНА УПРАВА

ОСЕРЕДОК СУМА ім. Т. ШЕВЧЕНКА в БРУКЛИНІ

— влаштовує —

ОСІННЮ ЗАБАВУ

З ВИБОРОМ УКРАЇНСЬКОЇ КОРОЛЕВИ НА БРУКЛИНІ

В СУБОТУ, 3-го ЖОВТНЯ 1964 РОКУ

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДОМУ

при 216 Grand Street, Brooklyn, N.Y.

Оркестра п. ГОЛОВАЦЬКОГО

Початок год. 8:30 веч. Вступ $2.50

Філядельфія! Пасейк! Ню Йорк!

Спілка Української Молоді Америки

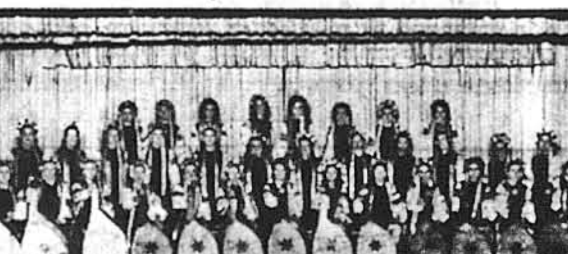
ОСЕРЕДОК ім. П. ОРЛИКА в ДІТРОЙТІ

В 150-ЛІТТЯ НАРОДЖЕННЯ Т. ШЕВЧЕНКА

— влаштовує —

КОНЦЕРТ КАПЕЛІ БАНДУРИСТОК

під мист. кер. ПЕТРА ПОТАПЕНКА

В програмі концерту:

1-ша ЧАСТИНА: Літературно-музичний монтаж з творів поета і народних пісень.

2-га ЧАСТИНА: українські народні, повстанські і жартівливі пісні.

Філядельфія СУБОТА, 7-го листопада ц. р. год. 8 веч. Заля: Town Hall, 150 N. Broad Street

Пасейк НЕДІЛЯ, 8-го листопада ц. р. год. 3-тя по пол. Заля: Українська Централя, 240 Hope Avenue

Ню Йорк НЕДІЛЯ, 8-го листопада ц. р., год. 7-ма веч. Заля: High School of Fashion Industries 225 West 24th Street.

Квитки на концерт набувати в Осередках СУМА і Українських Книгарнях.

ТРАДИЦІЙНА ЗУСТРІЧ АБСОЛЬВЕНТІВ УГА та УТГІ

ЦЬОГО РОКУ ВІДБУДЕТЬСЯ

3-4 жовтня в Інституті Америки

(ріг 5-ої Авеню і 79-ої вулиці)

в Ню Йорку

Початок о 10-ій год. ранку.

УПРАВА

64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Ню Йорку

ЗАПОЧАТКОВУЄ ЦИКЛЬ

КАЗОК І ФІЛЬМІВ

ДЛЯ ДІТЕЙ У ВІЦІ від 5 до 9 РОКІВ

Перший фільм під заголовком

„БІЛА ГРИВА"

буде висвітлений

в неділю 4 жовтня 1964 р. о год. 3 по пол.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

(бічна заля)

Фільм буде попереджений казкою, яку прочитає

Вп. п. Лідія Крушельницька

ГОСТЯМ РАДІ.

Український Музичний Інститут в Ню Йорку

МУЗИЧНИЙ САДОК

РОЗПОЧИНАЄ

навчання з початком жовтня 1964 року

Група початкуючих в п'ятницю, 2 жовтня о год. 11-ій ранку.

Група заавансованих в суботу, 3 жовтня о год. 2-ій по пол.

Заля ч. 32 УНДому, 140 2nd Ave. НЮ ЙОРК, Н. Й.

Тел.: AL 4-6943

---

†

З глибоким смутком повідомляємо Рідних і Знайомих, що 19-го вересня 1964 р., у Судилові біля Вижниці, відійшов у Вічність на 77-му році трудолюбивого і важкого життя, після відбуття 10-річного заслання у Казахстані, наш Найдорожчий

ВАТЬКО і ВУЙКО

сл. п. ІВАН ГАЙДУК

бувший учитель і культурно-громадський діяч Вижниччини між двома світовими війнами.

Покійний був похоронений 22-го вересня 1964 року у Вижниці на Буковині.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА

за спокій душі Покійного відбудеться у неділю, 25 жовтня 1964 р. після Літургії в Свято-Троїцькій Катедрі УАПЦ в Бруклині (біля Вілліямсбурського мосту).

Важким горем прибиті:

ВОЛОДИМИР ГАЙДУК — син

ВІКТОР БЕРЕЗЮК — сестрінок

Родина на Батьківщині

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

складає ВШ. ПАНСТВУ

МИХАЙЛОВІ і САБІНІ ТУРЯНСЬКИМ

з Ню Йорку

найщирішу подяку за їх щедрий дар в сумі

СТО ДОЛЯРІВ

замість квітів на могилу

сл. п. Володимира Джуса

Президента Українського Інституту Америки

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА

складає подяку

ВШ. Пані ПАРАНІ ОЛЕКСЮК

з Філядельфії,

що зі спадку по своєму чоловікові

сл. п. Степанові Олексюкові

склала дар в сумі

200 ДОЛЯРІВ

на Науковий Фонд ім. Шевченка при НТШ в ЗДА.

Замість квітів на могилу

мого б. шефа,

бл. п. д-ра МИХАЙЛА ШАХНОВИЧА

б. адвоката в Гусятині,

складаю $20.00 на потреби УККА.

Д. КРИШТАЛОВИЧ

Замість квітів на могилу

бл. п. ЯРОСЛАВИ ЗАХАРЯСЕВИЧ

складають 10.00 долярів

на Українську Вільну Академію Наук в США

Віра і Петро ГАВРИЛОВІ

ПОДЯКА

Дня 7-го вересня 1964 року відійшов у Вічність з Волі Всевишнього на 71-му році життя наш найдорожчий Муж, Шваґер і Вуйко

бл. п. Степан ОЛЕКСЮК

народжений в Шешорах на Гуцульщині.

Цією дорогою щиро дякуємо Приятелям і Знайомим за вшанування пам'яті Покійного та за вияв співчуття в хвилях нашого горя.

Дякуємо о. Олексієві Царику за проведення Покійного на місце Вічного Спочинку, хорові церкви св. Покрови та похоронному заведенню пп. Насевичів.

Щира подяка ред. Народної Волі п. В. Верганові, п. І. Боднарчукові з Канади, п. Д. Василащукові, п. М. Палагнюкові за зворушливі слова прощання Покійного в далекий світ.

Сердечна подяка Рідним Землякам-Братам Гуцулам, що так численно з'їхалися, щоб віддати останню прислугу Покійному, зокрема щира подяка паням за приготовлення трапези після похорону.

Найбільше зворушливою хвилиною для нас була пісня „Видиш брате мій", яку відспівали Друзі над могилою Покійного, за що від серця дякуємо.

Дякуємо всім, що замовили Заупокійні Служби Божі, що зложили квіти на могилу, чи замість квітів пожертви на доброційні цілі.

Щира подяка Родині, яка з безмірним співчуттям ділила наше горе і в усьому допомогли нам.

Тяжким горем прибиті:

ПАРАСКА — дружина

ДМИТРО і ВАСИЛЬ ТКАЧУКИ — шваґри

ЕМІЛІЯ БОДНАРЧУК — братанка

Родина тут і в Україні

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас дня 15-го вересня 1964 року у Вічість наш Найдорожчий Чоловік і Брат

св. п. д-р Михайло ШАХНОВИЧ

та був похоронений дня 19-го того ж місяця на Українському Цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж.

У безмежному горю, що його заподіяла нам ця незаступна втрата, Приятелі, Колеґи та Співробітники Покійного виявили нам безліч зворушливого співчуття, а нашому Незабутньому Покійному справжню любов і пошану.

Не маючи змоги подякувати за все те кожному зосібна, чинимо це оцим шляхом загально:

Уклінну подяку складаємо найперше Високодостойному Панові Президентові Української Народньої Республіки в екзилі, д-рові Степанові Витвицькому за вислови співчуття, передані нам в нашому помешканні зараз після смерти св. п. д-ра Михайла, як також за ласкаву участь в обох Парастасах і всіх інших похоронних обрядах в похоронному домі, у церкві та на цвинтарі.

Сердечно дякуємо ВІІреосвященнішому Владиці Архиєпископові УПЦ Мстиславові за відслуження похоронного обряду на цвинтарі та зворушливе слово під час поминок. Не менше сердечно дякуємо ВПр. о. прот. Богданові Желехівському за відслуження Парастасів і Литії в похоронному домі, та Служби Божої в церкві, як також за сослужіння при похоронному обряді на цвинтарі, а зокрема за глибоко змістовну прощальну проповідь у церкві.

Щире спасибі за виголошення зворушливо щирих прощальних промов під час Парастасів ВП. Панам: марш. В. Мудрому — від УККА, мін. Ю. Ревасві — від „Самопомочі", д-рові Б. Дзеровичеві від Т-ва Правників-Українців в Америці та д-рові Євгенові Приходькові — від Пана Президента УНР в екзилі та Представництва ВО УНРади, а інсп. Іванові Шепаровичеві — від ТУП-у над відкритою могилою.

Наша щира подяка належить Усім тим, знаним і незнаним Особам, які своєю численною участю в Парастасах, Литії і Службі Божій та супроводом нашого Покійного на місце Вічного Спочинку віддали Йому останню дружню послугу та вшанували Його Пам'ять, як і Тим, що склали пожертви на Заупокійні Служби Божі за Його праведну Душу або зложили квіття на Його домовину, а вкінці Тим, що передали нам устні та письмові вислови співчуття.

Похоронному заведенню П. Яреми дякуємо за вміле влаштування похоронів.

Хай Всевишній нагородить Усіх Вас стократно та береже від усякого лиха.

РОЗАЛІЯ — дружина

ТЕОДОР й ІВАН — брати

ТАБІР ХОМОЛЮНҐМА

Десь топиться ледняк і залишає по собі тоненьку срібну ниточку, що його колишніми слідами скочується на долину. Часами ця ниточка прoривається. Повстає на тому місці плесо, перлинночисте плесо холодної води. Знову круто, часами бурхливо, срібляста стрічечка злітає в долину і впадає в лазурне озеро. Таких озер багато. Та, мабуть, ніде немає кращого, синішого ніж озеро Морейн. Воно глибоко в горах; кругом нього мов обвід синіх очей, мов чорні брови, рядочком чорніють десять Шпилів. Сюди до цієї перлини канадських Скелистих Гір з гарячого міста приїхали пластуни.

Сонце скочувалось хребтом з гори Айфель, як ми, крутою стежкою виходили на високорівню. Долина модрин. Тут, де ще тисячі літ тому сидів славетний ледняк, тепер зиґзаками мережає зелену поляну, потічок, і безупину бурмотить про славу свого предка льодовика.

Заметушилися земні вивірки, що тут мали щокрок свої гнізда, коли на їхнім „прерії" виросли, мов велетні гриби, наші шатра. Долина модрин стала місцем нашого табору. Вранці, при сході сонця, нас вітав своїми тонкими кригами потічок; сніг, мов латки на на смарагдовій шаті, виблискувався до сонечка; скелиста Айфель простягала нам свої сходи до неба; а гора Пінамел, немов сміялась з нас, приговорюючи: — Я недоторкнена красуня!
Тільки гора Святиня, найвища в околиці державного парку Бенф, стояла до нас задом, непорушно, гордо. . .

Гори не люблять влізливців. Не люблять людей, що масами заливають їхні долини, любуються їхньою красою, та, кепкуючи з них, драпаються по їхніх хребтах і здобувають їх. Вже першого дня ми почули, як ген далеко, внутрі гір, забилися їхні серця. Приглушений гук і шум пролунав по долинах. Застогнали гори й запінилися. А їхня піна щомінутними лявінами злітала зі шпилів і розбрискувалася сріблистим снігом по провалях. Зразу насунулись хмари, і пішов дводенний дощ — немов гіркі сльози гір за те, що ми нарушували їх святість, їх споконвічну тишу.

На другий день потік покидав свої берги, почав наступати на наші шатра. Два кроки перед шатрами він зупинився. Ущухла буря, і, хоч хмари ще чорніли над шпилями гір, дощ не падав.
Того вечора 23 пластуни й 10 пластунок запалили першу ватру. Залунав веселий пластовий спів і жваво затріскотіло й зашипіло перемокле дерево. Наш спів зачарував усіх модрин на поляні, бо вони не шуміли й пильно вслухувалися, що діється. І чули вони, як хтось читав про альпіністів, про здобуття Евересту, про причини, що спонукують людей лазити по горах. І чули вони, слово „Хомолюнґма", слово, що його шептали монахи Ронґбукської долини дивлячись на Еверест, слово, що по-непальському означало „Мати Богиня Світу". Від того вечора слово „Хомолюнґма" часто лунало на Долині модрин, бо це була назва нашого табору. Під час ватри чули пластуни й прислухувалися модрини до слів Маллорі: — здобувається верхи не щоб побороти ворога, але самого себе. І того вечора по молитві вперше пролунало таборове гасло: „Чи поборов ти ворога? Нікого крім себе!" Вночі було холодно, але дощ уже не падав. Чути було, як шумлять модрини, як передають лісам, а ті горам все те, що вони чули на ватрі. Чути було ще час до часу гуркіт лявін, і біля шатра інколи шуркіт або легенький тупіт цікавих звірят.

Вранці до нас усміхалася гора Айфель, — ціла золота в сяєві сонця. Нам здавалося, що вона зрозуміла нас, що вона вітає нас та кличе на свої могутні гранітні м'язи. І потічок за ніч вернувся до своїх берегів та безупинно журчав.

Наші провідники рішили провадити нас на Айфель. Більшість з нас уперше рушали в гори — там понад останні рослинності, де тільки камінь, сніг, і лід; уперше в'язали себе шнурами; і вперше чули те дивне тріпотіння серця, коли під ногою, порухнеться камінь. Айфель не була занадто трудна, та довгий підхід від семи тисячного рівня нашого табору до десятитисячного шпилю помучив багатьох із нас.

Страх від летючого каміння, чи лявіни, що обривається поблизу, чи почуття тривоги, коли раптом товариш на линві тратить рівновагу і хвилево линва натягається, коли ти робиш „білей" — це все нічого в порівнанню до неописного почуття, коли ти вилізеш на самий верх і доторкнешся „керна" (кам'яного стіжка) на самім шпилі. Тоді забуваєш втому та з почуттям орла глядиш на Долину модрин, де наші шатра, на синяву озера Морейн, що тепер дійсно виглядає, як синє око гір, на маленькі хмаринки, пухкі та біленькі, що пливуть під тобою й часами обдираються об шпічасті скелі вічних жандармів.

Схід є присмніший за вихід і ми перший раз з'їжджаємо шутром на долину. Приємне почуття, коли після денного лаження всі щасливо вертаються до табору, коли ти миєш своє змучене тіло льодовохолодною водою потічка, коли вже в теплім одязі сідаєш біля ватри і за традицією альпійських таборів п'єш гаряче какао й гуториш про пригоди дня зі своїми друзями.

На другий день гора Вавилонська вежа також дозволила нам щасливо вилізти по її рапастій кам'яній поверхні. З Вавилонської вежі ти дивишся просто на озеро Морейн, що лежитя під самою горою; і видиш його ясні сині береги й гранатову середину: от і басейн чудовий! Та трохи зависоко, щоби вскочити до нього.

Прогулька на старий льодовик у ногах гори „Вікторії" була вдячна. Старий ледняк, що тепер мов слимак поволі ховав свою голову, привітав нас своїм старим холодним порепаним лицем. Знову якось так дивно і присмно стає, коли вперше убираєш на ноги шипи і непевно стаєш на льодовик, вперше переходиш „мостиком" його креваси глибокі на двісті стіп, коли вперше на тебе вдаряє холод з його гранатосинього нутра.

Та все це тільки заправа, тільки підготовка до здобуття Святині. Нарешті прийшов день, коли провідники рішили взяти нас на Святиню. В надвечір дивний рух у таборі. Вибирається тільки 15 таборовиків разом з провідниками. Вимоги: всі мусять вийти, ніхто не може вертатися, ніхто не сміє лишатися позаду. Вимарш о п'ятій годині ранку, на гору треба лізти десять годин. Святиня не абияка гора! Її подають до своєї біографії навіть члени американської експедиції на Еверест. П'ятнадцять вибраних лягають спати з трівогою в серцях.

Холодний ранок. Мрячно. Святиня ціла в хмарі стоїть задом до нас, непорушно й гордо. Крутою стежкою доходимо до Сентінел Пес, де починається підхід до хребта могутньої гори. Холодно . . . Поволі наша групка долазить до першого жандарма. Враз — заворушилася Святиня, і чорні хмари закрили небо. Зірвалася буря. Линув дощ. Святиня обурювалась на нашу сваволю. Ми горнемось до ніг жандарма, вбираємо рукавиці й защіпуємо куртки та затягаємо капузи на голову. Зимно, мокро й страшно. Провідники починають говорити про поворот до табору . . .

Хтось промовляє. — Чи поборов ти ворога? Нікого крім себе! — І моментально, немов би Святиня пригадала собі, хто ми й пощо ми її порушуємо. Бурі вже нема! Хмарно, та небо виясню́ється. Ми ліземо знов . . . Прив'язуємося і обходимо жандарма. Ми вже тисячі стіп понад табором. Ще три тисячі стіп до верху. Верх Святині цілий у хмарі і не видно, як ще задалеко маємо йти. Поволі сунемося вище. Обходимо другого жандарма й ми вже на хребті. Від тепер уже тільки треба витривалости. Хребтом треба поволі лізти дві тисячі стіп. Ноги, вже втомлені, рухаються поволі й починає бракувати кисню. Ми раз у раз стаємо відпочивати. Лишаємо вже за собою каміння, починається лід і сніг. Слизько. Кожний ступає уважніше, крок за кроком за провідниками вгору. Серце прискорює темп. Вже перший провідник побачив червону хоругвку забиту в снігу. — Це верх! Поволі долазимо. На снігу похмурої Святині зупиняємось.

Нічого не видно . . . хмари обсіли нас. Холодно й вогко . . . та в кожного усмішка на устах. Всі мають однакове почуття: „Я виліз!" „Я поборов себе!"

Данило Струк

З'їзд земляків Станиславівщини перенесений на травень 1965 року

Посторонньому спостерігачеві може здаватися, що станиславівці із своїм з'їздом задовго возяться. Та на все є свої причини. В даному випадку треба говорити і про зовнішні причини.

Головний чи Регіональний Комітет Станиславівщини, з осідком у Клівленді, Огайо, ЗДА, хотів би, щоб пропонований з'їзд був не звичайною собі товариською аферою, на якій „між іншими тільки порушувано б справу видання „книги про Станиславів і Станиславівщину", а навпаки: щоб такий з'їзд був завершенням отже, епілогом — а не прологом організаційної і збіркової акції на видання документальної книги. А добра справа коштує багато праці і багато часу.

Ззовні найважливішою причиною було відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. Спершу треба було „втікати" з пропонованої дати З'їзду Земляків Станиславівщини: „Меморісл Дей" 1964 р. — бо цю дату зайняв Комітет Пам'ятника Шевченкові на святкування у Вашингтоні. Коли Станиславівці установили нову дату свого з'їзду на 4 - 5 липня ц. р. ,тоді КПШ пересунувся з відслоненням пам'ятника знову їм „під бік", бо на 27 червня.

В таких умовах Регіональний Комітет Земляків Станиславівщини порахував за краще перенести з'їзд на 1965-ий рік.

На сходинах Комітету в суботу 13 червня в залі Української Щадниці, на Пармі, Огайо, встановлено нову остаточну дату: З'їзд Земляків Станиславівщини відбудеться в суботу, 29-го й 30-го травня 1965 р., в готелі Лейкшор, 12506 Іджводер Др., Клівленд, Огайо, 441-07, ЗДА. — Положений над самим озером Ірі цей модерний готель, з відкритою терасою, гарантує учасникам всі вигоди.

... З довгого вичерпного звіту голови Головного Комітету, ред. Івана Ставничого, виявилося, що у звітному часі наш голова нав'язав контакт і вів кореспонденцію із Станиславівцями майже з усіх країн і континентів земного гльобу. . . Крім головного Комітету в Клівленді, існують уже Місцеві Комітети Земляків Станиславівщини в Шикаго (голова: о. Ярослав Свищук) і в Дітройті (голова: д-р Атанас Слюсарчук). У Торонті існує свій „Комітет П'ятьох" (голова: адвокат мґр. Степан Шлапак). „Роблять-ся", або вже „зробилися", місцеві Комітети в Ню Йорку, Філядельфії, Вінніпегу й Едмантоні (чому не робляться в Монтреалі, Питсбурґу й інших містах?).

В неділю, 1-го грудня 1963 року в цій же Українській Щадниці відбувся Чайний Вечір Земляків Станиславівщини з Клівленду й околиць.

Сотня учасників прослухала доповідь ред. І. Ставничого, та нарис О. Гайського про Станиславів „Наше місто".

В закінчення відбулося льосування образів, що їх на цілі Регіонального Комітету дарували місцеві мистці. Адвокат мґр. Степан Воланяк виграв „Скит Манявський" Ніни з Попелів Раковської, а д-р Микола Дейчаківський — „Краєвид Станиславівщини" Юліяна Волянюка.

В суботу, 14 грудня 1963 відбулися сходини місцевих Станиславівців у Шикаго, а днем пізніше — такі самі сходини в Дітройті. На обидвох імпрезах представник Головного Комітету, містоголова Ярема Попель, з'ясував зібраним цілі й завдання з'їзду, та намітив плян праці для Місцевих Комітетів Станиславівщини. Три основні пункти такої програми: 1. зробити списки - адресар місцевих земляків Станиславівщини; 2. делеґувати свого представника до Головного Комітету. 3. зібрати від родин, чи самітніх осіб по 25 долярів на видання „Книги про Станиславів і Станиславівщину". В обидвох випадках сходини одноголосно одобрили всі три пункти програми.

В суботу, 14 березня 1964 р. відбувся в Дітройті Чайний Вечір Станиславівців, з подібною, як раніше у Клівленді, програмою: голова Місцевого Комітету, д-р А. Слюсарчук, вітав сім десятків приявних учасників, а О. Гайський читав свій нарис „Наше місто". Льосування дарованих місцевими дітройтськими малярами 3-ох образів закінчилося перемогами Д. Гарасовського, образ пензля О.Слюсарчука, проф. Марка Лепкого — образ молодого Ю. Крохмалюка, та інж. Тараса Грушкевича — образ Ірини Король. Мотором імпрези була секретарка Місцевого Комітету Дарія Бойчук.

В нарадах Головного Комітету у Клівленді - Пармі 13-го червня 1964 р., містоголова, Ярема Попель, ще раз повторив згаданий трипунктовий плян праці для місцевих Комітетів Земляків Станиславівщини.

Фінансовий референт, д-р Михайло Тимків, якому, як заступникові директора Української Щадниці, завдячуємо дармове користування світлицею, поставив вимогу видавати, з місяця вересня ц. р. починаючи,бюлетень, що періодично інформував би Місцеві Комітети Земляків Станиславівщини і всіх розкинених по світі земляків про справи з'їзду. В касі Головного Комітету є покищо 220 долярів, на руках Комітету в Торонті: 180 долярів.

О. Гайський, пресовий реф. Головного Комітету Станиславівщини.

СУСПІЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНА ФУНКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ДІЯСПОРІ

(Продовження з 2-ої стор.)

IV

Однак, те, що називаємо „асиміляцією" в культурно-психологічному сенсі, має місце в українській діяспорі. Цей неґативний процес, який символізує зубоження й деґенерацію індивідуума, загрозою звисає над великим прошарком українців в діяспорі. Цей процес загрожує не тільки людям неосвіченим чи людям пересічної освіти, але в такій самій мірі людям високої освіти. На це є кілька причин.

Передусім український іміґрант опиняється в іншому світі, з яким, на його думку, для власного інтересу треба якнайтісніше злитися. Далі, у діяспорі він мусить конфронтуватися з фактом, з яким не конфронтується на цьому континенті іміґрант британського походження, а в деяких частинах цього континенту іміґрант французького чи бельгійського походження. Бо вони у своїй другій батьківщині на цьому континенті знаходять подібну культуру. Вони знаходять тут свою матірню мову, свої звичаї тощо. Їхня культурна традиція в другій країні їхнього поселення майже не переривається.

Не так з українцем. Він залишається далеко поза основною базою своєї матірньої культури, своєї мови, він від неї, передусім у сучасних політичних обставинах, майже відтятий. Усе, що йому в духовому й культурному значенні рідне і близьке, він мусить черпати із своєї душі, з тієї системи українського релігійного і громадсько - культурного життя, що його створило й творить українське суспільство в діяспорі. Якщо це життя вбоге, на низькому рівні і нерозвинене, база його духового життя слаба і тендітна.

І тут зроджується проблема, що криє в собі дуже сильні зародки комплексу меншовартости, того комплексу, який є першою і найважливішою причиною всього зла. Коли приходить переціненя чужих вартостей, а недоціненя своїх, людина захитується, зневірюється і розчаровується. І тоді жаліє, що вона народилася тим, ким їй приходиться бути, і тоді намагається втекти сама від себе.

Це — основна ґенеза т. зв. асиміляційного процесу. Це й причина зневіри та недооцінення своїх власних вартостей навіть там, де цього можна й не сподіватись. Усе, що своє, залюбки підлягає суворій критиці. Можна, наприклад, відмітити загальновідоме явище, що серед українського громадянства говориться багато про потребу українознавчих студії, але рівночасно серед чільних українських кіл нуртує думка про нижчу вартість цих студій у порівнянні з іншими університетськими дисциплінами, думка заснована не на факті, а на тезі, створеній „а пріорі", в якій бачимо рефлекс зневіри у своїх силах і вартості.

V

У зв'язку з такою ситуацією виринає знову питання суспільно - національної ролі української культури в діяспорі. Велике завдання прошарку українських культурних діячів у діяспорі (включаємо сюди і українських науковців) — привернути українській громаді віру у свої сили, у свої спроможності, у свій нарід, у свої вартості, в доцільність свого існування і своєї праці. Ця праця українських культурних діячів у діяспорі мусить бути працею серйозною, солідною, клясичною. Ніщо не приносить в цій ділянці такої шкоди, як дилетантство і іґнорація.

Українська культурна праця в діяспорі мусить бути організована доцільно і з повною увагою на її остаточне призначення. Імпрези різного рівня і обласні з'їзди, на які зуживається стільки громадської енерґії та грошей, далеко не розв'язують проблеми. У їх гаморі часто забувається про дійсні потреби української громади, про речі, які не проходять після того, як спускається театральна завіса, але які мають жити і діяти довго.

Організування культурно-громадського життя звичайно під кутом розваги і обмеження його в основному дуже вузькими рамами тієї чи іншої організації створює пригожий ґрунт для розвитку ґетто, в якому ні продуктивна і широкозакроєна громадсько - культурна праця, ні далекосягле плянування з увагою на загальноукраїнські культурно-національні справи — неможливі.

Тенденція обмежувати пребагату і завжди актуальну проблематику української культури фолкльорними елементами створює фальшиву ідею, що українська культура ще в зародку, що вона поза стадію народности не вийшла. Ця ідея часто знаходить відгомін в англо- і франкомовному світі, в якому її ми самі поширюємо.

(Далі буде)

Наукове підвищення українського бібліотекаря

Перед тижнем три місцеві щоденники Шампейну - Урбани, осідку Іллинойського університету, принесли офіційне повідомлення університетського сенату про підвищення наукових ранґ деяких членів професорського складу. Серед них знаходимо прізвище мґр. Дмитра Штогрина, якого підвищено до ранґи професора. В дійсності це підвищення наділено мґр. Штогриновi ще в лютому ц. р., але він не бажав собі, щоб про нього подавати до публічного відома, уважаючи, що це звичайний незамітний крок у студійній кар'єрі. Та коли англомовна преса так величаво оголосила про цю подію, то й українська спільнота повинна також знати про неї.

Разом з підвищенням наукової ранґи,проф. Штогринові надано й нову функцію керувати в каталогуванні Слов'янською Секцією при новоствореному Департаменті східньо - европейських та азійських мов університетської бібліотеки.

Уродженець Західньої України, проф. Д. Штогрин почав свої студії в українському Вільному Університеті в Мюнхені і закінчив їх з визначним успіхом в Оттавському Університеті. Після одержання М. А. зі славістики та здобуття всіх іспитів для М. А. з політичних наук (східньо-европейських проблем) він був першим українцем, що закінчив бібліотекарство на тому ж університеті з найвищим осягом (сумма кум лявде). В цьому часі Д. Штогрин працює над докторською дисертацією про київських неоклясиків.

До бібліотеки Іллинойського Університету, що начисляє сьогодні понад 4 мільйони томів, Д. Штогрин прибув у 1960-му році і працював у її Слов'янській секції в ранзі інструктора до цього року. Працюючи в розбудові слов'янської колекції, яка начисляє сьогодні близько 80.000 книг, Д. Штогрин започаткував при цій бібліотеці збірку українських матеріялів.

Крім стисло професійної праці, проф. Штогрин бере активну участь в українському культурно - суспільному життю. Особливу увагу присвячує він праці серед нашого студентства; він є куратором Української Студентської Громади при Іллинойському університеті. Він являється також дорадником, чи радше, духовим опікуном Осередку Діяльности ТУСМ-у в Шикаго. До успіхів клопотань проф. Штогрина слід зачислити й те, що Слов'янський Департамент згаданого університету постановив ввести у свою програму навчання 2-ох вищих курсів української мови в 1965—66 академічному році.

Серед університетських кіл, що займаються східньо-европейськими і слов'янськими студіями, проф. Штогрин втішається загальною пошаною і популярністю: він є членом університетського центру для розбудови слов'янських і східно - европейських студій. В бібліотечному світі ім'я проф. Штогрина вписане серед ініціяторів, основників і членів першої Управи Слов'янської Секції при Американській Бібліотечній Асоціяції. В Товаристві Українських Бібліотекарів Америки він займає пост першого заступника його голови, а в останньому часі обняв він обов'язки головного редактора довідника діячів української науки, культури, релігійного й суспільно-політичного життя у вільному світі.

П. Баб'як

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „СВОБОДИ"
81-83 Grand Street
(P. O. Box 346)
JERSEY CITY, N. J. 07303

Долучую 10 центів — прошу змінити мою адресу.

Моя СТАРА АДРЕСА була:
ЧИСЛО ВІДДІЛУ (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

Моя НОВА АДРЕСА така:
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....

ТАРЗАН, ч. 5317. Сем не продає терені!

Кожний здивувався, що Том Раєн запропонував Семові Вотерсові півмільйона долярів за право до копалень на його терені.

— Послухай, батьку, — гукнула Бетті. — Ми зможемо заплатити всі наші борги та безтурботно жити . . .

— Нічого з того не буде — відповів Сем злісно. — Я не погоджуюся.